

תפ"ח 56363/07/20 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א נגד אורן בן דוד, מאור שחב, לידור רופא, ליאור גלאם, שי חזן, יוסי ביטון, חן ביטון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 56363-07-20 מדינת ישראל נ' בן דוד (עציר) ואח' 30 מאי 2022

לפני	כבוד השופט גלעד נויטל, נשיא, אב"ד כבוד השופטת טלי חיימוביץ כבוד השופטת לימור ביבי
המאשימה	מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א (פלילי) ע"י ב"כ עו"ד יונתן טל נגד
הנאשמים	1. אורן בן דוד ע"י ב"כ עו"ד משה סוחמי 2. מאור שחב ע"י ב"כ עו"ד טל ליטן 3. לידור רופא ע"י ב"כ עו"ד גלאון קפלנסקי וליגל יחזקאל 4. ליאור גלאם ע"י ב"כ עו"ד משה סוחמי 5. שי חזן ע"י ב"כ עו"ד קובי בן שעה 6. יוסי ביטון ע"י ב"כ עו"ד טל ליטן 7. חן ביטון ע"י ב"כ עו"ד רענן עמוסי

גזר דין

השופטת טלי חיימוביץ:

בתום הליך גישור הגיעו הצדדים להסדר טיעון, ללא הסכמה עונשית, במסגרתו תוקן כתב האישום, הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית, והורשעו בעבירות כדלקמן:

אישום ראשון (נאשמים 1 - 4):

נאשם 1 - בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (חבלה בכוונה מחמירה) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") וסיוע לחבלה בכוונה מחמירה בצוותא, לפי סעיפים 329(א)(1), 29 ו-31 לחוק.

נאשם 2 - בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (חבלה בכוונה מחמירה) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, חבלה בכוונה מחמירה בצוותא, לפי סעיפים 329(א)(1) ו-29 לחוק והחזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק.

נאשם 3 - בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע(חבלה בכוונה מחמירה) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, חבלה בכוונה מחמירה בצוותא, לפי סעיפים 329(א)(1) ו-29 לחוק והחזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק.

נאשם 4 - בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע(חבלה בכוונה מחמירה) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, וסיוע לחבלה בכוונה מחמירה בצוותא, לפי סעיפים 329(א)(1), 29 ו-31 לחוק.

אישום שני (נאשם 6):

נאשם 6 - בעבירה של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק.

אישום שלישי (נאשמים 1, 4 - 7):

נאשם 1 - בשתי עבירות של קשירת קשר לפשע (רצח בנסיבות מחמירות של שלומי פיס ורצח בנסיבות מחמירות של מיקו פיס) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, ונשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק.

נאשם 4 - בעבירה של קשירת קשר לפשע (רצח בנסיבות מחמירות של שלומי פיס) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

נאשם 5 - בעבירה של קשירת קשר לפשע (רצח בנסיבות מחמירות של שלומי פיס) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

נאשם 6 - בעבירות של קשירת קשר לפשע (רצח בנסיבות מחמירות של מיקו פיס) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק והחזקת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק;

נאשם 7 - בעבירות של קשירת קשר לפשע (רצח בנסיבות מחמירות של שלומי פיס), לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, וסיוע לקשירת קשר לפשע (רצח בנסיבות מחמירות של מיקו פיס) לפי סעיפים 499(א)(1) ו-31 לחוק.

אלה עובדות כתב האישום המתוקן בשנית:

רקע כללי

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היו הנאשמים חלק מקבוצה שהתנהלה יחדיו במטרה לבצע עבירות אלימות חמורות.

אישום ראשון (נאשמים 1 - 4):

בתקופה שקדמה ליום 10.6.2020 (להלן: "יום האירוע"), התגלע סכסוך בין נאשמים 1 - 4 לבין יעקב משומר (להלן: "משומר"), בגינו קשרו נאשמים 1 - 4 קשר, לחבול במשומר חבלה חמורה באמצעות דקירות סכין. סמוך לשעה 13:00 ביום האירוע, נודע לנאשמים כי משומר ממתין במספרה בחולון. נאשמים 2 ו-3 הצטיידו בשני סכינים, שתי מסכות מנתחים וחולצות קפוצ'ון, וסוכם כי נאשם 1 ונאשם 4 יסיעו את נאשמים 2 ו-3 עד כיכר סמוכה למספרה (להלן: "הכיכר"), ושם גם ימתינו להם על מנת למלטם מהמקום, לאחר דקירת משומר.

בהתאם לתוכנית שנרקמה, יצאו נאשמים 1 ו-4 מבית נאשם 4 ברכב ששכר ונהג בו (להלן: "הרכב"), אספו את נאשמים 2 ו-3 ונסעו לעבר הכיכר. במהלך הנסיעה כיסה מי מהם את לוחית הרישוי האחורית של הרכב.

בשעה 13:32 הגיעו הארבעה לכיכר. נאשמים 1 ו-4 המתינו ברכב, ונאשמים 2 ו-3 יצאו ממנו כשאת ראשם מכסה כובע הקפוצ'ון, את פניהם מכסה מסיכת המנתחים ובידיהם סכינים, והלכו לכיוון המספרה. ליד המספרה הבחינו במשומר יושב על ספסל והחלו לרוץ לעברו. משומר קם על רגליו הרים את ידיו וניסה להתגונן, ואז דקר אותו נאשם 2 בצווארו וחתך את הצוואר, וכן ניסה לחתוך את הצוואר והפנים פעמיים נוספות. במקביל ניסה נאשם 3 לחתוך את גופו של משומר. מיד לאחר מכן, נמלטו נאשמים 2 ו-3 לכיכר, שם המתינו להם נאשמים 1 ו-4 עם הרכב, נכנסו לרכב והארבעה נמלטו מהמקום. כתוצאה ממעשי הנאשמים נגרם למשומר חתך בצוואר בצד שמאל, הוא אושפז בבית החולים והחתך נתפר.

אישום שני (נאשם 6):

עובר ליום 27.6.2020, במועד לא ידוע, הגיע לחזקתו של נאשם 6 אקדח מסוג סטאלקר ומחסנית ובה שבעה כדורי אקדח (להלן: "**האקדח**"), אותו אחסן במחסן ביתו.

אישום שלישי (נאשמים 1, 2, 4, 5, 6, 7):

ביום 27.06.2020 שהו נאשמים 1 ו-5 ב"נופשונית מרכז ספורט" בחולון (להלן: "הנופשונית"). בשעה 17:28 אירע בנופשונית אירוע ירי, במהלכו נורה כדור מנשק. נאשמים 1 ו-5 חשדו כי קיימת אפשרות שהירי בוצע לעברו של נאשם 5 ומעורבים בו מיקו פיס (להלן: "מיקו"), או אביו, שלומי פיס (להלן: "שלומי") וירין טורס (להלן: "טורס"), עימם היה להם סכסוך קודם. בשעה 18:32 יצר נאשם 1 קשר עם נאשם 4, דיווח לו כי טורס המקושר למיקו ירה לעבר נאשם 5, והשניים החליטו לדקור את טורס. בהמשך, יצרו נאשמים 1 ו-4 קשר עם נאשמים 2 ו-7 ועם שגב עזמה והחמישה נסעו לביתו של טורס בחולון, אך כשהגיעו סמוך לבית, עזבו את המקום.

בהמשך, ביום 27.6.2020, קשרו נאשמים 1, 4, 5 ו-7 קשר לגרום למותו של שלומי באמצעות ירי. במסגרת הקשר, ביום 28.6.2020 סמוך לשעה 23:00, נסעו נאשמים 1, 4, 5 ו-7 לביתו של שלומי ברמת השרון, במטרה ללמוד את השטח ולתכנן כיצד לירות בו ולגרום למותו. בהגיעם לבית בדקו הנאשמים היכן ממוקמות מצלמות האבטחה, האם ניתן לטפס על הגדר המקיפה את הבית, והאם ניתן לחתוך אותה באמצעות קטר. הנאשמים בחנו גם את האפשרות לזרוק בקבוק תבערה על הבית, על מנת ששלומי יצא לחצר ושם יירו בו. עוד בחנו הנאשמים מיקום אפשרי להקמת מארב לשלומי על מנת לירות בו. כמו כן, בחנו הנאשמים את האפשרות "לרסס" בכדורי נשק את קירות הבית, אשר סברו כי הם עשויים פח. משתם לימוד השטח עזבו הנאשמים את המקום.

למחרת, ביום 29.6.2020 סמוך לשעה 21:37, נודע לנאשמים 1 ו-7 כי מיקו שוהה בחוף "ארבע על ארבע" שבראשון לציון. על כן, קשרו נאשמים 1 ו-6 קשר בכוונה לגרום למותו של מיקו, תוך שנאשם 7 מסייע להם בכך. נאשמים 1 ו-6 תכננו לעשות כן באמצעות ירי באקדח מסוג זיג זאוור ובו מחסנית המכילה 12 כדורי אקדח (להלן: "**האקדח**"), שהחזיק נאשם 6 במחסן ביתו. במסגרת התכנית שנרקמה, יצר נאשם 1 קשר עם נאשם 6 וביקש ממנו למסור לו את האקדח. במקביל תאמו נאשמים 1, 6 ו-7 כי יתפזלו, כך שנאשם 6 יסיע את נאשם 1 לחוף באופנוע, ונאשם 7 ימתין לו ברכב עד לאחר ביצוע הירי. נאשם 1 אף הורה לנאשם 7 לכבות את הטלפון הסלולרי שברשותו.

בשעה 22:29 לערך נסעו נאשמים 1 ו-7 לביתו של נאשם 6, שם מסר נאשם 6 לנאשם 1 את האקדח. נאשמים 1 ו-6 עלו על קטנוע ונסעו לכיוון החוף, בעוד נאשם 7 ממתין להם במקום שנקבע מראש. משהגיעו נאשמים 1 ו-6 סמוך לחוף, ובעודו מחזיק את האקדח, נכנס נאשם 1 למסעדה סמוכה וחיפש את מיקו אך לא מצא אותו. משכך, פנה לחפש

אותו בטיילת שבחוף, אך משהבחין נאשם 1 בניידת משטרה נוסעת לעברו, עלה על הקטנוע ונמלט מהמקום ביחד עם נאשם 6.

תסקירי שירות המבחן

בהסכמת התביעה, התקבלו תסקירים בענינם של נאשמים 3, 4, 5 ו-7.

נאשם 3 - לידור רופא (תמצית תסקירים מיום 31.10.2021 ומיום 25.1.2022):

בן 22, רווק, מתגורר בבית הוריו בחולון, ועובד מאז 7/21 בחברה לייצור ריהוט רחוב, לשביעות רצון מעסיקו. לנאשם ארבעה אחים, (ראו פירוט בתסקיר). נמסרו בתסקיר פרטים אישיים רלוונטיים על הוריו של הנאשם והרקע שלהם (עמוד 2 פסקה 2). לדבריו, עקב פטירת סבתו בגיל 13, חלה התדרדרות במצבו, הוא החל להתערות בחברה שולית והסתבך בפלילים. על רקע זה לא גויס לצבא.

במרץ 2020 הורשע הנאשם בעבירות סמים. לעמדת הנאשם, הוא אינו סובל מהתמכרות, ולא זקוק לטיפול בתחום זה. בדיקות לאיתור שרידי סמים שמסר הנאשם בחודש אוקטובר 2021 נמצאו חיוביות לקנאביס, ולחלק מהבדיקות שזומן לא הגיע. הנאשם טען כי מדובר בשימוש חד פעמי על רקע מפגש חברתי.

הנאשם קיבל אחריות להתנהלותו האלימה והפוגענית כלפי המתלונן ושירות המבחן התרשם כי הוא מתחרט על ביצוע העבירה נשוא האישום, כמו גם על בחירותיו באותה תקופה. לצד זאת, הנאשם התקשה להתייחס באופן ביקורתי לקשריו החברתיים העברייניים ולהתנתק מהם, עובדה שלהערכת שירות המבחן מגבירה סיכון. הנאשם ראה במעשים אירוע נקודתי, והתקשה להעמיק ברקע להם ובכלל זה להרחיב על אופי הסכסוך, נסיבותיו ומידת מעורבותו בו. הוא ראה במעשים נורמות וקודים שוליים שהתאימו להתנהלותו בתקופה הרלוונטית. שירות המבחן התרשם כי בשלב זה (מועד התסקיר הראשון), על אף ההליך הטיפולי, הנאשם עדיין התקשה לזהות את הרווחים הרגשיים הנובעים מבחירותיו, ולוותר עליהם.

במהלך תקופת פיקוח המעצרים שולב הנאשם בקבוצה טיפולית של שירות המבחן, בתחום האלימות. הנאשם הגיע לפגישות, לקח בהן חלק פעיל והתייחס לקשייו להתרגל למציאות נורמטיבית, שכן זו העבודה הראשונה בחייו. הוא הביע רצון לשים את העבר מאחוריו ולהשתקם. שירות המבחן התרשם כי החרטה אותנטית, אך הנאשם עדיין מתקשה להעמיק בבחירתו לחבור לחברה עבריינית ונוטה להפחית ממשמעות הדבר. כל אלה מגבירי סיכון במצבו.

שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם שהתפתח ברקע משפחתי מורכב, ומגיל צעיר חווה חסכים רגשיים ונעדר דמויות מכוונות ומציבות גבול. קשריו השוליים חיזקו תחושת שייכות, מחויבות, מעמד וכוח, במסגרתם הפנים נורמות התנהלות בעייתיות לקידום מטרותיו.

כגורמי סיכון להישנות העבירות מנה שירות המבחן את קשריו החברתיים, דפוסי התנהלות בעייתיים, נטייה לפתרון קונפליקטים באופן כוחני ועמדותיו המקלות באשר להתנהגות פוגענית ואלימה לצורך קידום מטרותיו. הדפוסים האלימים שמקורם בין היתר בחשיפה מגיל צעיר לגורמים עברייניים, עדיין קיימים, ועמם גם הקושי לוותר על הרווחים מהחיים בעולם העברייני. כן קיימות אצלו תחושות של חוסר שייכות וניכור חברתי, המתבטאות בהתנהגות עוינת כנגד נורמות ומעבר על החוק. הודגשה בחירתו להמשיך לעבור על החוק בעודו מצוי בתנאי שחרור ולצורך קנאביס, וכן אופי

וחומרת העבירות בהן הודה, המערבות שימוש בנשק קר, באופן מתוכנן, ביחד עם עוברי חוק אחרים, תוך שניכר קושי משמעותי בויסות עצמי.

כגורם שיקום צוין ההליך הטיפולי במסגרתו החל בתהליך בחינה עצמית ביקורתית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מקבל אחריות על התנהגותו, נערך לריצוי העונש ומכיר בחומרת הפגיעה. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן לכל אורך תקופת האבחון, הן במסגרת הטיפול הפרטני והן במסגרת הטיפול הקבוצתי, ביטא נכונות לשינוי אורחות חייו, ולא הפר את תנאי השחרור.

הערכת שירות המבחן, בתסקיר הראשון, היתה כי **הסיכון להישנות עבירות אלימות גבוה**, נוכח המעורבות הכבדה בעולם העברייני, והצרכים הטיפוליים שלא קיבלו מענה. חרף שיתוף הפעולה של הנאשם בטיפול, התרשם שירות המבחן מקיום סיכון משמעותי ונזקקות להתערבות טיפולית, יתכן אף בהיבט ההתמכרות. על כן התקשה לבוא בהמלצה שיקומית בעניינו.

מהתסקיר המשלים מיום 25.1.22 עולה כי הנאשם המשיך להגיע למפגשים הטיפוליים כסדרם, המשיך להביע אכזבה מבחירות העבר, ומהקושי שלו להכיר אז במשמעותן ההרסנית לסביבה ולו עצמו, הביע חרטה אותנטית ורצון לשיקום. בתקופת הדחייה לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. כן הוצג אישור רפואי לשימוש בקנאביס.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצוי בהליך טיפולי חיובי, אשר המשך שילובו בו עשוי לצמצם סיכון. כן העריך כי הסיכון ממנו פחת כיום, וככל שיתמיד בטיפול ניתן יהיה להעמיק מגמה זו. למרות חומרת העבירות, ובהינתן גילו הצעיר והמאמצים השיקומיים שהוא משקיע, מאסר בפועל יקטע את ההליך הטיפולי ויחשוף אותו שוב לאוכלוסייה עבריינית באופן שעלול להוביל לרגרסיה בתפקודו. על כן המליץ, כי תובא בחשבון התקופה בת חמישה חודשים בה שהה הנאשם במעצר, ותושת עליו תקופה נוספת לריצוי בעבודת שירות וצו מבחן, על מנת להמשיך את ההליך הטיפולי. ככל שההמלצה לא תתקבל ויוטל על הנאשם עונש מאסר בכלא, עתר שירות המבחן לדחות את ריצוי העונש בחודש וחצי, כדי לאפשר לנאשם להשלים את הטיפול הקבוצתי.

נאשם 4 - ליאור גלאם (תמצית תסקיר מיום 1.11.2021):

בן 28, נשוי ואב לשלושה פעוטות, סיים 12 שנות לימוד, לא גויס לצבא על רקע מעורבות בפלילים כנער. במשך 5 שנים ועד פרוץ משבר הקורונה, עבד כטבח באולם אירועים, ואז הוצא לחל"ת. אשתו עובדת והיא המפרנסת העיקרית. לבני הזוג חובות. הנאשם הוא התשיעי מבין עשרה אחים, רקע משפחתי מורכב, כמפורט בתסקיר (עמוד 1 פסקה 2).

לנאשם שתי הרשעות קודמות. הראשונה, בעבירה של נשיאה והובלה של נשק שבוצעה בשנת 2012, בגינה נדון למאסר בפועל בן 24 חודשים. השנייה, בגין עבירת גניבה שבוצעה בשנת 2011 בגינה נדון לעונש מאסר בן חודשיים לריצוי בעבודת שירות. נתון במעצר עד תום ההליכים בגין תיק זה.

הנאשם החל מעורבותו בפלילים בגיל 16 והופנה לשירות המבחן לנוער מספר פעמים. הוא שיתף פעולה והשקיע מאמצי שיקום, אך התקשה להפעיל שיקול דעת, והמשיך להתנהג באופן אימפולסיבי ולחבור לסביבה שולית. ניסיונות הטיפול לא צלחו.

שירות המבחן העריך, כי ההתדרדרות נשוא התיק הנוכחי נסבה בחלקה סביב משבר הקורונה והפסקת עבודתו. הנאשם תיאר את התקופה שקדמה לביצוע העבירות כתקופה בה לא עבד והתנהל ללא סדר יום, וחבר לשותפיו מתוך שעמום וריקנות, הכיר בכך שהתעלם מההתנהגות הבעייתית של חבריו, אותם מכיר מילדות, ולא הצליח להציב לעצמו גבולות ולהתרחק ממצבי סיכון. הוא צמצם וטשטש את מעורבותו בהתנהגות האלימה, כשלדבריו לא היה מודע לתכנון מעשה הדקירה והבין את חומרת הפגיעה רק בדיעבד. לצד זאת, גם לאחר המעשה המשיך להתרועע עם אותם אנשים, תוך שהיה מודע לדפוסי חשיבה והתנהגות אלימים ופוגעניים על פיהם הם פועלים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם רואה עצמו כמי שהוכשל על-ידי חבריו ונמצא בבחינה ראשונית בלבד של אחריות למצבו ולבחירותיו החברתיות. מודע ומתייחס למחירים הרגשיים הגבוהים שמשלם היום בגין מעשיו, כשבניגוד למאסרו הקודם, כיום הוא אב לילדים המשלמים אף הם מחיר נוכח היעדרו.

הנאשם מסר כי הוא מעוניין להשתלב בטיפול, אולם במהלך המעצר לא עבר הליך טיפולי כלשהו.

במסגרת הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום שקל שירות המבחן את תחילת המעורבות הפלילית בגיל צעיר, כולל ריצוי עונש מאסר ממושך, את משפחת מוצאו, בה היה חשוף לדפוסים בעייתיים והתמודד עם חסכים רגשיים, אך בהמשך ועקב נישואיו, חלה התמתנות בהתנהלותו, הוא שמר על יציבות תעסוקתית ומספר שנים לא נפתחו נגדו תיקים. הפרת האיזון והפסקת עבודתו תרמו לחידוש הקשרים השוליים.

כגורמי סיכון להישנות העבירות מנה שירות המבחן את אופי העבירות, עמדותיו של הנאשם, הנותנות לגיטימציה לשימוש באלימות במצבים מסוימים, באופן מאורגן, קשריו החברתיים, דפוסי התנהלות בעייתיים, עברו הפלילי והתנהלות שולית מגיל צעיר. בנוסף לכך, טשטוש חומרת העבירות ומעורבותו בהן והנטייה לתפוס עצמו כמי שהולך שולל על-ידי חבריו.

כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן תחילתה של בחינה ביקורתית של מעשיו והשלכותיהם על משפחתו ותעסוקתו, ונכונות להשתלב בטיפול על מנת להגביר מודעות לעצמו ולמצבי סיכון המאפיינים אותו. כן נלקחה בחשבון התקופה של מספר שנים בה לא היה מעורב בפלילים וקיים אורח חיים נורמטיבי. שקלול הפרמטרים מלמד על סיכון בינוני להישנות עבירות אלימות בדרגה בינונית, והוא גובר בהקשרים חברתיים.

כיום הנאשם מכיר בחומרת התנהגותו לצד צמצום חלקו, ומביע רצון לשיקום. במידה ויושת עליו עונש מאסר, ממליץ שירות המבחן להפנות את תשומת לב גורמי הטיפול בשב"ס לחשיבות הניסיון לגייסו למהלך טיפולי משמעותי.

נאשם 5 - שי חזן (תמצית תסקיר מיום 1.11.2021):

בן 31, נשוי ואב לשני פעוטות, מתגורר בבית הוריו בחולון ועובד בחנות רהיטים שבבעלותם. סיים 10 שנות לימוד. עם נשירתו מבית הספר חלה התדרדרות בתפקודו והוא החל מעורבות בפלילים בגינה לא גויס לצבא. בשנת 2010 עבר תאונת דרכים קשה ונדרש להליך שיקום ממושך, מאז עליו להימנע מביצוע עבודות פיזיות. הוריו עובדים במפעל הרהיטים שבבעלותם. הנאשם הוא הצעיר בין שני אחים.

לנאשם הרשעה קודמת בעבירת פציעה שבוצעה בשנת 2007, בגינה נידון לעונש מאסר לריצוי בעבודת שירות, ורישום ללא הרשעה מבית משפט לנוער, בגין עבירות אלימות ורכוש שבוצעו אף הן בשנת 2007, בגין נדון לשל"צ ומבחן. לא פתוחים כנגדו תיקי מב"ד נוספים.

הנאשם הופנה לשירות המבחן למבוגרים לראשונה בשנת 2013, לאחר שהורשע בעבירות תעבורה, כולל נהיגה בשכרות. הוא דיווח על מאמציו לקיים אורח חיים תקין, ולכן המליץ שירות המבחן על עונש של של"צ ומבחן. הנאשם לא עמד בביצוע צו השל"צ כנדרש, הצו הופקע, והוטל על הנאשם עונש חלופי.

במסגרת תסקיר המעצר בתיק הנוכחי, התרשם שירות המבחן כי הנאשם חידש קשרים שוליים מעברו, נ ג דפוס התנהגות אלימים, ומחזיק בעמדות המאשרות שימוש באלימות בסיטואציות מסוימות. לצד אלה, תפקד הנאשם באופן יציב בתחום התעסוקתי והוא בעל מערכות תמיכה שעשויות לסייע במיתון התנהגותו. בעקבות המלצת שירות המבחן שיחרר בית המשפט את הנאשם למעצר בית בפיקוח אלקטרוני, ובהמשך אף קיבל אישור לצאת לעבודה בעסק המשפחתי.

לדברי הנאשם, מאז שנדון לעבודת שירות בגין עבירת הפגיעה, ערך שינוי בחייו ונמנע מהתנהלות שולית, אך המשיך לשמור על קשר עם אחרים מעברו המעורבים בעבריינות. לאחר ששוחרר למעצר בית, ניתק שוב את הקשרים השוליים.

אשר לעבירות שבנדון, מסר כי בינו ובין נאשם 1 היה קשר חברי קרוב בנעורם, אשר התהדק שוב לאחר נישואיו. את נאשם 2 הכיר באמצעות נאשם 1 ואת יתר הנאשמים הכיר היכרות שטחית בלבד. הוא לא הכיר את הסכסוך בין נאשם 1 לאחרים, והתקשה להבין את הנסיבות שהובילו לניסיון הפגיעה בו, כמתואר באישום השלישי, לבד מהקשר החברי עם נאשם 1. הירי לעברו הובילו לחשש ממשי לחייו, ובסיוע שותפיו סבר שנדרש להעביר מסר מאיים לאחרים. את הנסיעה לביתו של שלומי הסביר בכך, שהוא הכיר את ביתו של שלומי מהעבר. אשר לקשירת הקשר, מסר כי האירוע הסלים מעבר לציפיותיו, השליך את התכנון והכוונה לגרימת מותו של שלומי על שותפיו, והתקשה להתייחס לכוונותיו שלו ולחלקו בתכנון הפגיעה הקטלנית.

שירות המבחן התרשם, כי לצד הבנתו של הנאשם את חומרת המעשים, הוא נוטה לטשטוש וצמצום מעורבותו ומשליך אחריות על השותפים. הנאשם התמקד בשינוי שעבר בחייו, אך התקשה להתייחס לדפוסים השוליים שבאו לידי ביטוי בעבירה זו וגם בהרשעותיו הקודמות.

כגורמי סיכון להישנות עבירות מנה שירות המבחן את מאפייני האלימות המיוחדים לו, חומרת העבירה הנוכחית, התכנון המקדים לפגוע באופן קטלני באחר, אדישות הנאשם לתוצאות האפשריות של מעשיו, ולכך שהעבירה בוצעה בעקבות מעורבות עם גורמים עברייניים. נלקחו בחשבון גם עברו הפלילי בתחום האלימות ועמדותיו לפיהן השימוש באלימות לגיטימי בסיטואציות מסוימות, קשיי תקשורת, חוסר בשליטה, בכעסים והתנהגות אימפולסיבית. בנוסף, קשריו השוליים אותם התקשה לנתק לאורך השנים וצרכיו בכוח ובתחושת שייכות.

כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את תפקודו התעסוקתי היציב של הנאשם לאורך השנים, התייצבות יחסיו עם אשתו, שמירה על תנאי השחרור והבעת המוטיבציה להמשך תפקוד נורמטיבי.

שירות המבחן הוסיף, כי למרות הצהרות הנאשם בדבר רצונו להשתלב בטיפול לצורך רכישת כלים, לאורך כל הליך המעצר התקשה להתגייס להליך הטיפולי שהוצע לו, וניכר היה כי אינו מבטא נזקקות טיפולית, כי הצהרותיו נועדו עבור תוצאות ההליך וכי אינו בשל להשתלב כעת בטיפול. במצב דברים זה, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית שיקומית וסבר כי נוכח חומרת העבירה יש מקום לענישה קונקרטיה שתציב גבול להתנהגותו.

נאשם 7 - חן ביטון (תמצית תסקיר מיום 1.11.2021):

עמוד 7

בן 26, רווק, מתגורר עם בת זוג בבת ים, עובד בשיפוצים וכשליח מזון מזה כחצי שנה. סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. הנאשם סובל ממחלה, ובתור ילד שהיה רבות בבתי חולים ועבר טיפולים (ראו פירוט בעמוד 2 לתסקיר). עקב כך לא גויס לצבא. כיום מצבו יציב.

פירוט בדבר מצבם של הורי הנאשם ואורח חייהם מצוי בפסקה שכותרתה "רקע אישי ומשפחתי" ובהיותה מערבת פרטים אישיים שלהם לא ארחיב בה. יתר בני משפחת הנאשם מנהלים אורח חיים תקין ונורמטיבי ונמצאים בקשר טוב, מעורבים בחיי ומהווים עבורו רשת תמיכה, כאשר מנגד הוא מסייע לאמו בכלכלת הבית ובניהולו, ואף לקח הלוואות לצורך כך.

לנאשם אין הרשעות קודמות.

להערכת שירות המבחן, הרקע לביצוע העבירה כלל קשיים רגשיים וקושי להציב לעצמו גבולות. עם זאת, לנאשם אין דפוסים שוליים מובהקים ובעקבות מעצרו קיבל אחריות על בחירותיו וביטא רצון לחזור לשגרת חיו. בעקבות המלצת שירות המבחן הוקלו תנאי השחרור, והתאפשר לו לצאת לעבודה בשעות היום ללא פיקוח. בתקופת צו הפיקוח השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית לעצורי בית, הגיע באופן עקבי ולקח חלק פעיל בשיח. בנוסף, השתלב בקורס "חוק ומשפט" ונרשם לפרויקט "אוניברסיטה לעם".

לנאשם היכרות מוקדמת עם יתר הנאשמים בתיק, משכונת מגוריו בחולון. הוא נהג לבלות עמם, והשהיה במחיצתם העניקה לו תחושת שייכות. מאז האירוע ניתק עמם קשר, עזב את העיר על מנת להתרחק מהסביבה בה גדל, והוא מבטא רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי. הנאשם הודה במיוחס לו בתיק זה אולם נטה לצמצם את חלקו והדגיש את חלקו הפסיבי בביצוע העבירות, ואת העובדה כי לא לקח חלק בתכנון ולא בחלקים האקטיביים בביצוע.

כגורמי סיכון להישנות העבירות מנה שירות המבחן את אופי העבירות המיוחס לנאשם, המשקף התנהלות עבריינית ממושכת, כמו גם קיום קשרים שוליים עם נורמות עברייניות, התייחסותו לביצוע העבירה תוך צמצום אחריותו ומעורבותו, והיותו נעדר מערכות תמיכה.

כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את שאיפותיו של הנאשם לניהול אורח חיים תקין, ניתוק קשריו השוליים, העדר הרשעות קודמות, והיציבות התעסוקתית שמגלה בחודשים האחרונים.

שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירות אלימות מצדו של הנאשם הוא בדרגה בינונית לעבירות בחומרה בינונית. התערבות טיפולית תפחית את הסיכון לכך, והנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול. משכך, הומלץ על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכה ישולב הנאשם בקבוצה ייעודית בתחום העבריינות, ומאסר בדרך של עבודת שירות. עונש כזה ייתן ביטוי לחומרת העבירות, ולצד זאת יאפשר תפקודו של הנאשם במישורים שונים של חיו והשתלבות בטיפול.

חוות דעת הממונה על עבודת השירות

הוגשו חוות דעת הממונה על עבודת השירות, בעניינם של נאשמים 5 ו-7, לפיהן הם מתאימים לבצע עבודת שירות, ובעניינו של נאשם 3, לפיה הוא מתאים לבצע עבודת שירות במגבלות.

ראיות התביעה לעונש:

1/ת - תמונה של החתך שנגרם למתלונן יעקב משומר מהאישום הראשון.

2/ת - תיעוד רפואי מבית החולים איכילוב בעניינו של המתלונן יעקב משומר, לפיו נגרם לו חתך שטחי בצוואר, אשר נתפר אחרי חיטוי שטיפה ואלחוש.

3/ת - סרטון המתעד את הפגיעה במשומר (הוקרן באולם מספר פעמים).

4/ת - 5/ת - גיליון מרשם פלילי של **נאשם 1, אורן בן דוד**, וגזר דין הכולל מאסר מותנה. לנאשם 3 הרשעות קודמות. שתיים בגין עבירות של החזקת מטבעות מזויפים וקשירת קשר לפשע שבוצעו בשנת 2015, והסגת גבול פלילית שבוצעה בשנת 2013, בגין נגזרו על הנאשם עונשים של מאסר מותנה בלבד. בנוסף הורשע הנאשם בעבירה של קשירת קשר לפשע (פגיעה באדם), שבוצעה בשנת 2010, ונדון למאסר בפועל בן כשישה חודשים (גזר הדין מיום 8.10.2017).

6/ת - 8/ת - גיליון מרשם פלילי של **נאשם 2, מאור שחב**, וגזר דין הכולל מאסר מותנה - לנאשם 3 הרשעות קודמות. שתיים מהן בעבירות החזקת סכין שבוצעו בשנים 2016 ו-2018, בגין הראשונה בזמן נדון הנאשם למאסר בן 3 חודשים לריצוי בעבודת שירות ולמאסר מותנה, ובגין השנייה למאסר מותנה בלבד. שני המאסרים המותנים הם בני הפעלה בתיק זה (ת"פ 49559-04-19 מיום 2.7.2019 ות"פ 21533-02-17 מיום 17.9.2018). בנוסף הורשע בעבירה של שימוש בכח או באיומים למנוע מעצר, שבוצעה בשנת 2016 בגינה נדון למאסר מותנה בלבד.

9/ת - גיליון מרשם פלילי של **נאשם 3, לידור רופא** - לנאשם הרשעה קודמת אחת מבית משפט לנוער, בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית שבוצעה בשנת 2017, בגינה נדון לקנס והתחייבות.

10/ת - גיליון מרשם פלילי של **נאשם 4, ליאור גלאם** - לנאשם שתי הרשעות קודמות, האחת בעבירת גניבה שבוצעה בשנת 2011, בגינה נדון למאסר בן חודשיים לריצוי בעבודת שירות. השנייה בעבירת נשיאת נשק (מטען חבלה שהתפוצץ ברשותו) שבוצעה בשנת 2012, בגינה נדון למאסר בפועל בן שנתיים (גזר דין מיום 23.5.2013 - **11/ת**).

12/ת - גיליון מרשם פלילי של **נאשם 5, שי חזן** - לנאשם שני רישומים קודמים מבית משפט לנוער, האחד ללא הרשעה, בגין עבירות תקיפה וגניבה משנת 2007, והשני עם הרשעה בגין עבירת פציעה משנת 2007 בגינה נדון, בין היתר, לשישה חודשי מאסר בפועל.

13/ת - 14/ת - גיליון מרשם פלילי של **נאשם 6, יוסי ביטון** וגזר דין הכולל מאסר מותנה - לנאשם הרשעה קודמת אחת בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, שבוצעו בשנת 2017 (ת"פ 46270-09-17 מיום 16.1.18), בכך שדקר את המתלונן בבטנו במסגרת ויכוח, באמצעות חפץ חד, וגרם לו לנקב במעי. בגין כך נדון הנאשם ל-22 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה בן 6 חודשים שלא יעבור עבירות אלימות נגד הגוף, שהוא בר הפעלה בתיק זה.

ראיות ההגנה לעונש:

נאשם 1 אורן בן דוד

1א - ג - אישורים שונים על מצב נפשי ועל צריכת תרופות וסמים (ברישיון) של בני משפחת הנאשם, וכן אישור רפואי

בעניין בן משפחה של הנאשם.

עדי הגנה שלומי ומיקו פיס (מושאי הקשר לרצח מהאישום השלישי) - העדים סיפרו כי עשו "סולחה" עם משפחות הנאשמים והסכסוך הסתיים. הם לא הסכימו לפרט, לבקשת התובע, מה היתה מהות הסכסוך, ותיארו אותו כמריבה בין ילדים בשכונה. מיקו אף הביע ספק בנכונות העובדות שפורטו לגביו בכתב האישום. שניהם מכירים את נאשם 1. את יתר הנאשמים אינם מכירים או שהיכרות שטחית.

נאשם 2 מאור שחב

עדת הגנה ציונה שחב - אימו של הנאשם. היא ובעלה אנשים נורמטיביים ללא רבב. היא משוחחת רבות עם הנאשם במעצר, מאוד קשה לו. שניהם מבינים את חומרת הבעיה ומקווים לעזור לו לעשות שינוי, שיתחיל לעבוד אצל אבא שלו.

נאשם 3 לידור רופא

נ/3 א - ד - תלושי משכורת של הנאשם לחודשים יולי, אוגוסט ודצמבר 2021 וינואר 2022; רישיון להחזקה ושימוש בקנאביס; אישור מל"ל בעניין בן משפחה של הנאשם; אישור על מצבו הרפואי של אביו של הנאשם.

עד הגנה אברהם עדות - בעל מסגריה ויצרן ריהוט רחוב, המעסיק אסירים בשיקום. הנאשם עובד אצלו מזה 8 חודשים, החל לעבוד ללא ידע או ניסיון קודמים, והיום יודע לעבוד עם כלי עבודה שונים ולבנות רהיטים. הנאשם מלא מרץ, משקיע בעבודה גם בשעות לא שגרתיות, מקבל מרות, והעד מאוד מרוצה מעבודתו.

עד הגנה חביב ששה - אחיו הגדול של הנאשם, מוזיקאי ובעל משפחה. לדבריו, הנאשם רצה להתגייס ליחידה קרבית, אולם למרות השתדלות רבה של הנאשם ומקורביו הוא לא גויס בשל עברו הפלילי. מאז שהנאשם השתחרר למעצר בית, העד מקיים איתו שיחות ונמצא עמו בקשר הדוק. לדבריו חל שינוי בדפוס ההתנהגות של הנאשם. בימים אלה הוא קם מוקדם בבוקר ויוצא לעבודה, לא עמוס בחברים כפי שהיה קודם לכן, וגם השתנה מבחינה מחשבתית.

עדת הגנה אריאלה רופא - אמו של הנאשם. אם לחמישה ילדים, הרביעי הוא הנאשם. בתה (אחותו הצעירה של הנאשם) סובלת מתסמונת קשה. הנאשם קשור מאוד לאחותו, עוזר לה רבות, כששהה במעצר חוותה האחות קשיים. מאז ששוחרר למעצר בית היא רואה אצלו שינוי גדול. הוא קם לעבודה ומשתדל להיות בסדר.

נאשם 4 ליאור גלאם

נ/4 א - ב - אישור רפואי בדבר מצבם הרגשי של ילדי הנאשם שהתדרדר עקב מעצרו; אישור על מצבו הרפואי של אביו.

עדת הגנה שני גלאם - אשתו של הנאשם ולהם 3 ילדים. נשואים משנת 2015 ומאז לא הסתבך בפלילים. מקיימים שיחות יומיות בהן הוא מצר על מעשיו, מבין שטעה, חש פספוס ומבקש להשתנות. עד המעצר עבד כטבח באולם אירועים במשך שנים. ופוטר בעקבות משבר הקורונה. היא מאמינה שאלמלא פוטר לא היה מסתבך, כי שמר על סדר יום קבוע.

נאשם 7 חן ביטון

נ/7 א - ו - תעודה בדבר סיום סדנת "חוק ומשפט" במרכז הבינתחומי הרצליה; תלוש משכורת מחודש 8/21; אישורים

בדבר מצבו הרפואי של הנאשם, מצבו האישי של אביו, מצבה הרפואי של אמו; דו"ח תיקים לחייב מוגבל באמצעים של הנאשם.

טיעונים לעונש

טיעוני המאשימה לעונש

יש לזקוף לזכותם של הנאשמים את הודאתם. מנגד, יש לתת ממד של חומרה להתארגנות החברתית. הקשר העברייני בין הנאשמים בא לידי ביטוי בכך שכאשר התגלע סכסוך בין נאשמים 1 - 4 לבין משומר, הם חברו יחד לחבול בו, כל אחד על-פי חלקו. כמו כן, כאשר נאשמים 1 ו-5 חשדו כי בוצע ירי לעבר נאשם 5, חברו נאשמים 1, 2, 4 ו-7 וביקשו לדקור את טורס. לאחר מכן חברו נאשמים 1, 4, 5 ו-7 כדי לתכנן כיצד לרצוח את שלומי. עוד בהמשך, חברו נאשמים 1, 6 ו-7 על מנת לתכנן כיצד לרצוח את מיקו. העובדה כי חלק מהנאשמים ביקשו לפגוע במתלוננים רק בשל חשד או סכסוך של אנשים אחרים מהקבוצה, מהווה נסיבה לחומרה.

אשר לאישום הראשון (המיוחס לנאשמים 1 - 4), נטען, כי מדובר בטרור פלילי, במסגרתו ניסו נאשמים 1 - 4 לפגוע במשומר באור יום, בעודו ממתין בתור למספרה בלב העיר חולון ומסביבו עוברי אורח. לחומרה יש לשקול את ההתארגנות המיידית והמוקדמת של הנאשמים, שכללה הצטיידות בציד הנדרש כדי לפגוע במתלונן, חבירה של ארבעה כנגד אחד, לרבות הכנת רכב מילוט, הסתרת לוחית הרישוי, הסעת הדוקרים ומילוטם. נתון נוסף לחומרה הינו חיתוך הצוואר של המתלונן, אשר דרש אשפוז יום ותפרים ורק בנס לא גרם לפגיעה חמורה יותר. במעשים אלה פגעו הנאשמים, יחד ולחוד, בערכים המוגנים של שלום הציבור, שלמות הגוף, הביטחון האישי של המתלונן ושל הציבור בכללותו. בהתייחס למדיניות הענישה הנהוגה בעבירת חבלה בכוונה מחמירה, בהתחשב באופי העבירה, מיקום הפגיעה, אופן הפגיעה, והפסיקה אליה הפנה, עתר לקבוע מתחם עונש למבצעים העיקריים (נאשמים 2 ו-3), בין 40 - 72 חודשי מאסר, ולמסייעים (נאשמים 1 ו-4), בין 2 - 4 שנות מאסר. אשר למסייעים, נטען, כי נוכח ההתנהגות החברתית של הנאשמים, שבאה לידי ביטוי בהתארגנות ובעובדה כי כולם היו מסוכסכים עם משומר, אין משמעות אמיתית לשאלה מי מבין המסייעים נהג במכונית ומי ישב לידו. לפיכך, אין להבחין לעניין זה בין עונשו של נאשם 4 שנהג במכונית לבין עונשו של נאשם 1 שישב לידו.

אשר לאישום שלישי, היסוד המרכזי לחומרה, הוא רצונם העז של המעורבים לרצוח או לפגוע פגיעה חמורה באנשים שונים, שנחשדו כמי שקשורים לירי שבוצע לכאורה לעבר נאשם 5. גם כאן באה לידי ביטוי ההתארגנות הקבוצתית ויש להביא בחשבון גם את גישתם של הנאשמים לנשק חם ולנשק קר. הנאשמים גילו מוטיבציה גבוהה ודבקות במטרה, שכן במשך שתי יממות, מהרגע בו עלה בהם החשד מי היורה ולמי כוונה היריה, פעלו הנאשמים בנמרצות לפגוע בטורס, ולגרור למותם של שלומי ומיקו. רק שעה חלפה מהירי ועד שהגיעו לסביבת מגוריו של טורס במטרה לדקור אותו. למחרת כבר תכננו לגרור למותו של שלומי. תכניות הפגיעה לא היו ערטילאיות אלא מעשיות. נאשם 1 ידע על קיומו של האקדח אצל נאשם 6, וזה הביא לו את הנשק, הסיע אותו לחוף הים על מנת שיירה במיקו, ואף מילטו משם כשהגיעה המשטרה. דבקותו של נאשם 1 במטרה להמית את מיקו היתה כה גבוהה, עד שחיפש אותו כשהוא אווז בידו אקדח טעון, ואף נכנס למסעדה כשהאקדח בידו. החיפוש אחר מיקו הופסק עקב הגעת המשטרה ולא עקב חרטה. במעשה זה פגעו הנאשמים בערכים המוגנים של שלמות הגוף וביטחון הציבור במרחב הציבורי.

אין לתת משקל לעדותם של עדי ההגנה שלומי ומיקו, יעדי הפגיעה באישום השלישי, בנוגע לסולחה. העדים לא ידעו לענות על שאלות פשוטות, כגון מה מהות הסכסוך ומול מי ביצעו את הסולחה. מיקו אף טען כי בבית המשפט יש נטייה

להעצים דברים.

לענין עבירות הנשק (אישום שני ושלישי), ברשות נאשם 6 נמצאו שני אקדחים ומחסניות מוכנים לשימוש, אחד נמסר לידי של נאשם 1 במסגרת קשר לביצוע רצח. אמנם התיקון הקובע עונש מזערי על עבירות נשק נכנס לתוקף אחרי מועד ביצוע העבירות, אולם מדברי ההסבר לחוק עולה, כי מקרים כמו זה הם הסיבה להחמרת הענישה. לכן, בבוא בית המשפט לגזור את עונשם של הנאשמים, יהיו לנגד עיניו דברי ההסבר להצעת התיקון לחוק. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, הפנה לע"פ 5927/11 הררי נ' מדינת ישראל (נבו 23.8.2012). שם הורשעו ארבעה נאשמים בקשירת קשר לפגיעה באדם באמצעות אקדח והחזקת נשק. עונשיהם נעו בין 15 חודשי מאסר ל-6 שנות מאסר. מדובר במקרה דומה ביותר למקרה שלפנינו וחמור פחות. **לפיכך, מתחם העונש לקשירת קשר לרצח שלומי, צריך לנוע בין 14 - 20 חודשי מאסר, ולקשירת קשר לרצח מיקו ועבירות הנשק הנלוות (החזקת שני האקדחים), בין 45 - 72 חודשי מאסר.**

ב"כ המאשימה טען כי שני האירועים מושא האישום השלישי הם אירועים נפרדים, אשר בוצעו נגד אנשים שונים ועל ידי מבצעים שלא כולם זהים, הגם שהמניע אחד הוא.

אשר לקביעת עונשם של הנאשמים בתוך המתחם:

בעניינו של **נאשם 1**, נוכח עברו הפלילי, המצביע על ביצוע עבירות ברף חומרה עולה, וקיומו של מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו במועד ביצוע העבירות, גם הוא בגין קשירת קשר לביצוע רצח, יש למקם את עונשו בשליש העליון של כל אחד מהאירועים. כך שביחס לאישום הראשון יגזרו עליו 38 חודשי מאסר, ביחס לאישום השלישי - בגין קשירת קשר לרצח שלומי פיס יגזרו על הנאשם 18 חודשי מאסר ועונשים נלווים, ובגין קשירת קשר לרצח מיקו פיס ועבירות הנשק הנלוות, יגזרו על הנאשם 60 חודשי מאסר. לכך יצטבר המאסר המותנה חב ההפעלה בן 6 חודשים. סה"כ עותרת המאשימה לגזור על נאשם 1, 122 חודשי מאסר (10 שנים וחודשיים), מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן משומר, בניכוי ימי המעצר, מיום 8.7.2020.

בעניינו של **נאשם 2**, נוכח העובדה שביצע את המיוחס לו חרף קיומם של שני מאסרים על תנאי התלויים נגדו, עתר ב"כ המאשימה למקם את עונשו בשליש העליון של המתחם, כך שיגזרו עליו 60 חודשי מאסר, ולהפעיל את שני המאסרים המותנים, האחד בחופף והשני במצטבר. הטעמים לחפיפה הם הודייתו של הנאשם והעובדה כי אחד המאסרים המותנים מקורו בעבירה משנת 2016, אשר יכול היה לצרף אותה לתיק אחר שהתנהל נגדו. סך הכול, עתר לגזור על נאשם 2, 63 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן משומר, בניכוי ימי המעצר, מיום 8.7.20.

בעניינו של **נאשם 3**, עולה מהתסקירים כי אמנם החל הליך טיפולי ומקבל אחריות על התנהגותו, אך לצד זאת הפנים דפוסים עברייניים, ומתקשה להתנתק מיתר שותפיו לעבירה. אמנם הנאשם הציג רישיון לשימוש בקנאביס לצרכים רפואיים, אך צרך קנאביס באופן קבוע עוד בטרם קיבל את האישור, ובהיותו בתנאי שחרור. זאת ועוד, כמפורט בתסקיר שירות המבחן מיום 31.10.2021, הנאשם לא הגיע לחלק מהבדיקות, ובפני שירות המבחן טען כי השתמש בקנאביס באופן חד פעמי על רקע מפגש עם חברים, ולא מטעמים רפואיים, או שהוא בהליכי הוצאת רישיון. לפיכך, עתר שלא לזקוף את רישיון הקנאביס לזכותו של הנאשם, או למצער ליתן לו משקל נמוך, קל וחומר כשלחובת הנאשם הרשעה קודמת בעבירת סמים. לטענת התביעה, התסקיר אינו מלמד על שיקום המצדיק סטייה ממתחם הענישה. עם זאת, ונוכח דברי עדי ההגנה, עתר ב"כ המאשימה למקם את העונש בתחתית המתחם, כך שיושטו עליו 40 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו, 8.7.2020 - 21.1.2021, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לפי שיקול דעת בית המשפט.

בעניינו של **נאשם 4**, התסקיר שלילי, ומלמד על טשטוש וצמצום מעורבות להתנהלות אלימה. הנאשם גם לא הביע אמפטיה לנפגעי העבירה והיה עסוק יותר במחירים הגבוהים שהוא משלם. כמו כן, לנאשם שתי הרשעות קודמות, בין היתר בהובלת מטען חבלה משנת 2012. על כן, עתר למקם את העונש באמצע המתחם של כל אחד מהאירועים, כך שבאישום הראשון יגזרו על הנאשם 36 חודשי מאסר ובאישום השלישי 17 חודשי מאסר, ובסה"כ 53 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר החל מ-8.7.2020, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לשיקול דעת בית המשפט.

בעניינו של **נאשם 5**, לו עבר פלילי רלוונטי אך ישן מאוד (משנת 2007 בבית המשפט לנוער), עתר ב"כ המאשימה למקם את העונש בשליש התחתון של המתחם, כך שירצה 16 חודשי מאסר. יחד עם זאת, לאחר ניכוי ימי מעצרו, 8.7.2020 - 14.1.2021 וכן היותו עצור באיזוק אלקטרוני כחודשיים, עתר להסתפק ב-9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בעניינו של **נאשם 6**, נוכח הרשעתו בהחזקת שני כלי נשק, כמו גם חלקו בנסיעה לחוף הים, ובהתחשב בעברו הפלילי, ובכך שבמאסרו הקודם זכה להזדמנות שיקומית ולשחרור מוקדם במסגרת ועדת שחרורים, ואת העבירות בהן עסקין ביצע חרף מאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו, ופחות משנה מתום רישיון האסיר שלו (3.7.2019), עותרת התביעה למקם את עונשו בשליש העליון של המתחם, לגזור עליו 62 חודשי מאסר ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר, כך שסך הכול ירצה 68 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מיום 8.7.2021.

בעניינו של **נאשם 7**, בהעדר עבר פלילי וחלקו הפסיבי בעבירות, ראוי למקמו בחלק התחתון של המתחם. עם זאת, הנאשם עובר מסלול שיקומי, וכן היה עצור בתקופה שבין 8.7.2020 - 14.1.2021, בנסיבות אלה, הסכימה המאשימה לעונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס לשיקול דעת בית המשפט.

טיעוני ההגנה לעונש:

נאשם 1 - לעניין **האישום הראשון**, טוען הסניגור עו"ד סוחמי, כי הפסיקה שהוצגה על ידי התביעה ישנה, אינה משקפת את רמת הענישה כיום, וגם העובדות שם חמורות יותר מאלה שלנו. לטענתו, עוצמת הסיוע צריכה להשתקף בחומרת העונש, ובעניינו כל חלקם של נאשמים 1 ו-4 מסתכם בהסעת נאשמים 2 ו-3 למרחק של כ-300 מטר מהזירה, המתנה, ובסיום העבירה הסעתם מהמקום. נאשם 1 לא נכח באירוע, לא בא במגע עם המתלונן, היה במרחק גדול מהמקום ולא היה יכול להשפיע. זו רמת סיוע נמוכה, שאינה מקרבת אותו להיות מבצע עיקרי, בהעדר תרומה אקטיבית לביצוע העבירה העיקרית או לנזק שנגרם. לכן על מתחם העונש ההולם לעמוד **על מספר חודשים עד שנה**.

לעניין **האישום השלישי**, אשר לאירוע קשירת הקשר לרצח שלומי, טען הסניגור כי כל שותפי הקשר שווים, וחלקו של נאשם 1 לא גדול יותר משל האחרים.

אשר לאירוע קשירת הקשר לרצח מיקו, אין ראיה שהייתה היתכנות לפגיעה במיקו, שכן לא נאמר בכתב האישום שמיקו נכח בחוף הים כשהגיעו הנאשמים. זאת להבדיל מעניין הררי, שם נמנע הרצח רק כתוצאה ממעצר הנאשמים, עובדה שיש בה כדי להשליך על חומרת המתחם. שוני נוסף מעניין הררי הוא ששם ביצעו הנאשמים במשך מספר ימים פעולות תכנון מדוקדקות ומוקפדות, שכללו תצפיות ומעקבים, גניבת אופנוע, שכפול לוחיות זיהוי, ונעצרו כשבידם נשק עם משתיק קול. לכל אלה מצטרף עברם הפלילי המכביד של הנאשמים בתיק הררי. כאן לא בוצעו פעולות תכנון, אלא הנאשם לקח נשק ונסע לחוף הים, אף מבלי לברר אם מיקו נמצא שם. הסניגור הפנה גם לתפ"ח 25105-07-15

מדינת ישראל נ' אריה ריקו שירזי (נבו 18.7.2017), שם בגין שני אישומים של סיוע לקשירת קשר כשהתוצאה הייתה חמורה בהרבה ואדם איבד את חייו, הושת על המסייע עונש של 24 חודשי מאסר בפועל. על כן טען כי **המתחם של עבירת קשירת הקשר לרצח מיקו בלבד צריך לנוע בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר אחת.**

לעניין נשיאת הנשק, אבחן ב"כ נאשם 1 את המקרה דנן ממקרים אליהם הפנה ב"כ המאשימה, שהיו חמורים יותר לשיטתו, והדגיש כי נאשם 1 לא נשא אקדח כשהוא טעון ודורך ואין לו עבר פלילי מכביד. ב"כ הנאשם הפנה גם להנחיות פרקליט המדינה, לפיהן מתחם המוצא לנשיאת נשק הינו בין 18 - 48 חודש, בהתאם לסוג הנשק, ונשק טעון ודורך היא נסיבה נוספת לחומרה. בענייננו אין מדובר ברובה או תת מקלע, ולכן, בהתחשב בסוג הנשק, בכך שלא היה טעון ודורך, ובמשך הזמן הקצר שנשא הנאשם את הנשק על פי כתב האישום, לכל היותר למשך חצי שעה, **מתחם העונש ההולם לעבירת נשיאת הנשק הוא בין 10 - 30 חודשים.**

ב"כ נאשם 1 מוסיף וטוען, כי שני האירועים המפורטים באישום השלישי (קשירת הקשר לרצח שלומי ומיקו) הם בעלי קשר ענייני הדוק, נובעים מאותו מניע, שהוא הירי לכיוונו של נאשם 5, הם בוצעו ברצף ובסמיכות יחסית של זמן, ומהווים אירוע אחד של התארגנות לפגוע במי ממשפחת פיס, לאחר שנעשה ניסיון לפגוע בנאשם 5.

הוא עותר לראות ב"סולחה" שנעשתה בין שלומי ומיקו פיס לנאשמים באישום השלישי, כנסיבה מקלה. סכסוך שהסתיים הוא נתון מקל, לעומת סכסוך שהוא חם ונמשך. לפיכך, ענישה ראויה בגין האישום השלישי כולו היא בת **24 חודשי מאסר בפועל.**

אשר לקביעת עונשו של נאשם 1 בתוך המתחם, עתר הסניגור להתחשב במצבו המשפחתי של הנאשם, צעיר בן 27, ואב לילדה שנולדה בתקופת מעצרו, אותה פגש פעמים בודדות. נוכח היעדרותו של הנאשם, התדרדר מצבה הנפשי של רעייתו. כן עתר לשקול את נסיבות ילדותו של הנאשם אשר גדל במשפחה מורכבת, אביו מרצה עונש מאסר בן 7 שנים, ומאז מאסרו התא המשפחתי קרס. כבר בילדותו נחשף הנאשם לנורמות עברייניות כשחיפש מסגרת שייכות קבועה.

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה. הודאתו ניתנה ללא הסכמה עונשית, עובדה המלמדת על חרטה כנה ועל לקיחת אחריות, וחסכה זמן שיפוטי יקר. הרשעתו ולידת בתו בזמן שהותו במעצר, השפיעו רבות על חייו וכתוצאה מכך פניו לשיקום.

עברו הפלילי אינו מכביד. לנאשם שלוש הרשעות קודמות, המאוחרת שבהן בעבירה משנת 2013 ולכן לא ניתן לטעון שמדובר באדם פעיל ברמה הפלילית. ההרשעה משנת 2017 מקורה בעבירה משנת 2010 ובגינה נדון למאסר בן 6 חודשים. עברו אינו משתווה לעברם הפלילי של הנאשמים בעניין הררי.

עוד נטען, כי בתיק זה נגרם עינוי דין לנאשמים, בחלוף קרוב לשנה מאז הודו, עקב דחיות להן עתרו נאשמים אחרים, כך שמשך תקופה ארוכה מצאו עצמם הנאשמים בחוסר וודאות ממתינים לגזר דינם. הסניגור עותר להפעיל את המאסר המותנה בן 6 חודשים, בחופף לעונש שיושת, או לכל היותר למחציתו, נוכח ההודייה, קבלת האחריות והחיסכון בזמן שיפוטי. על כן, עתר להשית על נאשם 1 עונש מאסר שייתן ביטוי לעבירות שמוחסות לו, אך שיהיה בו גם תקווה. **העונש הראוי בנסיבות העניין הוא של 30 חודשי מאסר בפועל.**

דבר נאשם 1: הנאשם התחרט, הצטער וקיבל אחריות על מעשיו. כיום הוא אב והולך בדרך שונה. ביקש מבית המשפט לתת לו צ'אנס.

נאשם 2 - בא כוחו עו"ד טל ליטן, הקרין בבית המשפט את סרטון תקיפת המתלונן משומר, וביקש להדגיש כי מדובר באירוע שארך שניות ספורות, נאשם 2 הגיע למקום אחרי ריצה של 300 מ' מהכיר, כשהוא עייף ומזיע, החל לנופף בידים ופגע בצווארו של המתלונן. אז ברח מהמקום כשהמתלונן רץ בעקבותיו. כן הפנה לדו"ח הרפואי (**ת/2**) לפיו המתלונן נחבש, נתפר ושוחרר לאחר מספר שעות לביתו. דו"ח זה צריך להוות אינדיקציה למידת הנזק, ולא התמונה (**ת/1**) שהגישה התביעה, שעלולה להטעות. ב"כ הנאשם הפנה גם לכך שלא נתבקש תסקיר קורבן, כראיה לכך שלא נגרם לו נזק רב.

הסניגור הוסיף וטען כי הפסיקה שהוגשה על ידי התביעה עוסקת בנסיבות חמורות בהרבה מענייננו. מנעד העונשים בעבירה לפי סעיף 329 לחוק הוא רחב, אך משתנה לפי פרמטרים כגון סוג הנשק, מיקום הפגיעה, הנזק, עומקן של הדקירות וכו'. נטען כי התביעה הגישה פסיקה חמורה, המנותקת מכל הפרמטרים ומנסיבות האירוע שלפנינו, בין היתר במעמדם של הנאשמים (שם מדובר בראש ארגון פשיעה), בעברם המכביד ובנזק שנגרם לקורבן העבירה (דקירות עמוקות ונזקים צמיתים). מדובר גם באירועים מלפני כשנתיים. **אשר לקביעת עונשו של נאשם 2 בתוך המתחם**, נטען, כי זהו מעצרו הראשון של הנאשם, עברו אינו מכביד. הוא בן למשפחה מורכבת משכונת מצוקה, שם תנאי מחייתו לא אפשרו ילדות רגילה, ובכל זאת עברו קל, והוא לא ריצה עד כה מאסר בפועל. בכך יש כדי ללמד שיש לו יכולת להשתקם. אשר לתנאי, עתר הסניגור לחפיפה, לפחות חלקית.

דבר נאשם 2: מקבל אחריות על מעשיו ומבקש סליחה. המחיר שגובה ממנו השהיה במעצר, הוא ניתוק מהוריו שלא באים לבקרו. רוצה לצאת לדרך חדשה ומבקש הזדמנות.

נאשם 3 - בא כוחו עו"ד גלאון קפלנסקי הפנה לסרטון **ת/3** וביקש להדגיש כי חלקו של הנאשם באירוע היה מצומצם, והסתכם בכך שנופף בחפץ חד לכיוון מרכז גופו של המתלונן, אך בפועל לא פגע בו וברח מהמקום. תמונת פציעת משומר שהגישה התביעה (**ת/1**), אינה משקפת את המציאות, ומשכך יש להסתמך על המסמך הרפואי, לפיו מדובר בפציעה שטחית שנתפרה, והמתלונן שוחרר לביתו בו ביום.

אשר לפסיקה אליה הפנתה התביעה, טען הסניגור, כי מדובר במקרים חמורים בהרבה, כאשר בכולם הנאשם פגע פיזית בקורבן, וגם נסיבות השימוש בנשק היו חמורות יותר, כגון יריות או דקירות פיזיות עם פציעות משמעותיות. משכך, המתחם שביקשה התביעה לא מתאים לענייננו. לטענת ב"כ נאשם 3, תחתית המתחם היא 12 חודשי מאסר בפועל, אלא שבענייננו יש לסטות ממנה משיקולי שיקום, כמפורט להלן.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה בעבירות לפי סעיף 329 לחוק, בה בחר בית המשפט בענישה ללא מאסר בפועל, בנסיבות של שיקום. הוא הפנה לע"פ 6637/17 אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל (נבו 18.4.2018), וטען כי הנסיבות שם דומות לענייננו. גם שם דובר בעבירות חמורות, ובכל זאת נעשה שימוש בסעיף 40 לחוק.

הנאשם ביצע את העבירה בגיל 20 ו-10 חודשים, גיל בו האישיות עדיין לא מעוצבת, ומשכך הפן השיקומי גובר. הנאשם הוא גם הצעיר בחבורת הנאשמים, בפער משמעותי. הוא הפנה לדברי ב"כ המאשימה, לפיהם בשל הדרך השיקומית שעשה הנאשם, יש למקמו בתחתית המתחם, ועתר לאמץ את המלצות שירות המבחן בתסקיר המשלים, ולאפשר לנאשם להמשיך בהליך הטיפול המשולב והמרשים שהוא עובר, ולהסתפק במאסר שירוצה בעבודת שירות, והמשך טיפול בשירות המבחן. מאסר בפועל יקטע את ההליך הטיפולי ויחזיר את הנאשם לדפוסי התנהגות עבריינים, זאת גם

נוכח הפחתת הסיכון להישנות עבירות מצדו, כפי שנקבע בתסקיר המשלים.

במכלול הנסיבות, כולל מעצרו הממושך בן 6 וחצי חודשים (8.7.2020 - 21.1.2021) בתנאי סגר, בתחילת הקורונה, ולאחר מכן כמעט שנתיים במעצר בית חלקי, החזרתו לכלא תזיק יותר משתועיל, וכך גם סבר שירות המבחן.

הסניגור הפנה לנסיבות אישיות נוספות, לפיהן סבל הנאשם בצעירותו מלקויות למידה והוריו היו עסוקים בפרנסת המשפחה ובהשרדות כלכלית. גם הגיוס לצבא נכשל בגלל תיק פלילי של החזקת סם לצריכה עצמית. אביו של הנאשם סובל ממחלה ואחותו מאובחנת עם תסמונת קשה. לשניהם הנאשם עוזר במהלך היומיום. הנאשם עצמו עבר תאונת אופנוע שגרמה לו לכאבי גב ונוטל קנאביס ברישיון, להרגעת הכאב. בזכות הקנאביס מצליח הנאשם לתחזק אורח חיים נורמטיבי ולהתמיד בעבודה. תחילה השתמש בקנאביס ללא רישיון ולא סיפר על כאביו לקצינת המבחן משום שהתבייש. מאז שהתאפשר לו לצאת לעבודה ללא פיקוח, הוא יוצא כל בוקר לעבודה והחל בתהליך שיקום בשירות המבחן. מבחינה כלכלית, כתוצאה מהמעצר נוצרו לנאשם חובות. אמו עובדת כסייעת בחצי משרה ואביו מקבל קצבת נכות. הנאשם עצמו משתכר כ- 4,000 - 5,000 ₪ לחודש. בנוסף, הסכסוך עם המתלונן הסתיים. הסניגור עתר להביא בחשבון גם את הודאתו המהירה של הנאשם המלמדת על לקיחת אחריות וחרטה וכן חסכה זמן שיפוטי יקר.

לבסוף הפנה הסניגור לע"פ 6162/21 נסים אזיזוב נ' מדינת ישראל (נב 9.3.2022) שם הופחת רכיב המאסר מ-28 חודשי מאסר בפועל ל-9 חודשים לריצוי בעבודת שירות. אמנם שם דובר באב יחידי שגידל לבד שלושה קטינים, אך מראה לנו שניתן להמיר עונש של מאסר בפועל כה ארוך, לעבודת שירות. על כן, היות והנאשם משוחרר למעלה משנה, ונמצא בהליך שיקומי מוצלח, יש להביא בחשבון את כל הנתונים: נסיבות החיים, המעצר הממושך, המלצת שירות המבחן, השיקום המוצלח וגילו הצעיר של הנאשם, ולהשית עליו מאסר לריצוי בדרך של עבודת שירות.

דבר נאשם 3: מצטער על מעשיו, עובד בנגרייה כ- 10 חודשים, הוא בדרך לחיים חדשים ומבקש כי בית המשפט יתחשב בו.

נאשם 4 - לטענת הסניגור עו"ד סוחמי, חלקו באישום הראשון דומה לזה של נאשם 1, ושונה מהפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה. ב"כ הנאשם חזר על טיעונו ביחס לנאשם 1, לפיהם על חומרת העונש לשקף את עוצמת הסיוע, וחלקו של נאשם 4 הסתכם בישיבה ברכב ובהסעת נאשמים 2-3 לאירוע וממנו. הוא לא בא במגע עם קורבן העבירה, שהה במרחק מהותי מהאירוע ולא היתה לו יכולת להשפיע עליו. זהו סיוע ברמה נמוכה, שאינה מקרבת את נאשם 4 להיות מבצע עיקרי, בהעדר תרומה אקטיבית לביצוע העבירה העיקרית או לנזק שנגרם. על כן על מתחם העונש ההולם להיות בין מספר חודשי מאסר בפועל לשנה.

אשר לאישום השלישי, נאשם 4 הורשע רק בקשירת קשר לרצח שלומי, והפעולות שנעשו ליד ביתו, ללא הצטיידות בנשק לצורך לימוד השטח. אין מקום לאבחן את מעשיו של נאשם 4 ממעשיהם של נאשמים 5 ו-7, לגביהם עתרה התביעה לעונש מאסר שירוצה בעבודת שירות. הסיוע המיוחס לנאשם 4 באישום הראשון וקשירת הקשר המיוחסת לו באישום השלישי שקולים למעורבותו של נאשם 7 בשתי קשירות הקשר המתוארות באישום השלישי, ולכן על העונש להיות זהה.

אשר לקביעת עונשו של נאשם 4 בתוך המתחם, הנאשם נשוי כחמש שנים ולו ולאשתו שלושה ילדים. מעצרו של הנאשם גרם לפגיעה רגשית חמורה אצל בנו הבכור, ושני ילדיו הנוספים בקושי מכירים את אביהם. מסמכים רפואיים

בנוגע למצב הילדים הוגשו כראיות מטעם ההגנה. עברו הפלילי קל. הרשעתו האחרונה משנת 2012 ומאז לא נפתחו נגדו תיקים. העבירה הישנה אינה מאותה משפחה של העבירות בהן הורשע בעניינו, ולפיכך יש לראותו כנעדר עבר פלילי רלוונטי. במשך חמש שנים רצופות עבד הנאשם כטבח, עד פרוץ משבר הקורונה, אז פוטר מעבודתו. הפיטורים הם הגורם להסתבכותו הפלילית בתיק זה. אשר לרקע המשפחתי של הנאשם, הוא בן למשפחה ברוכת ילדים, גדל בבית להורים גרושים, ללא תמיכה או הכוונה. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר, לפיו המליץ שירות המבחן לשחררו כבר בהליך המעצר. על כן, עתר הסנגור להסתפק במאסר כאורך תקופת מעצרו.

דבר נאשם 4: קיבל אחריות, ביקש סליחה והצטער על מעשיו. לדבריו, כאב לשלושה ילדים הוא מתבייש במקום בו נמצא. הוא שמר על עצמו במשך 10 שנים מאז שנשפט בעבר והקים משפחה עם ילדים. תקופת מעצרו והריחוק ממשפחתו הם גיהנום עבורו, לאחר שבמשך שנה לא ראה את ילדיו. הוא לא ישוב למקום הזה. לבסוף ביקש את רחמי בית המשפט.

נאשם 5 - לטענת הסניגור עו"ד בן שעה, חלקו של הנאשם במעשים מינורי ביחס לאחרים. אירוע קשירת הקשר מסתכם בנסיעה ברכב לסביבת ביתו של שלומי ותו לא, אפילו לא הייתה ירידה של הנאשמים מהרכב. נטען, כי לאחר אותה נסיעה, החליט הנאשם לא להמשיך ולקח צעד אחורה.

ב"כ הנאשם התייחס לפסק דין הררי אליו הפנה ב"כ המאשימה, ואבחן בינו לבין נסיבות העניין, הן נוכח עברם הפלילי של הנאשמים שם, העובדה שניהלו הליך הוכחות, וגם אירוע קשירת הקשר היה ארוך ומתמשך. נסיבות אלה אינן מתקיימות כאן. לנאשם אין עבר פלילי מכביד, הוא הודה בהזדמנות הראשונה, ואירוע קשירת הקשר היה נקודתי וחד פעמי. ב"כ הנאשם מפנה לת"פ 16281-08-16 מדינת ישראל נ' אלישיב (נבו 26.2.2018) (פרשת לה פמיליה) בעניינו של אביב בצלאל שהורשע רק בקשירת קשר. כב' השופט שגיא קבע מתחם שבין 3 - 12 חודשי מאסר, וגזר על בצלאל 4 חודשי מאסר, אותם כבר ריצה במעצר בזמן ניהול ההליך. מדובר היה בהתארגנות, בקבוצת וואטסאפ אידיאולוגית וגזענית, ואילו במקרה שלנו הדברים שונים. אירוע נקודתי של נסיעה אחת ברכב בצוותא. נאשם 5 היה עצור משך שישה חודשים ועוד שלושה חודשים היה נתון באיזוק אלקטרוני. לטעמו, די בכך. הסניגור הוסיף וטען כי אחת הסיבות להתארכות מעצרו של הנאשם היא ריבוי הנאשמים בתיק, והצורך לקבל החלטה כוללת לגבי כולם, אחרת ניתן היה לשחררו קודם. בתקופת המעצר גם נולד בנו התינוק.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הנאשם בן 31, נשוי ואב לשני ילדים, מפרנס יחיד, עובד בעסק המשפחתי לריהוט מזה מספר שנים. בעברו הרשעה משנת 2007 כקטין. העבירה התיישנה ובקרב תימחק, כך שב-15 השנים האחרונות לא הסתבך בפלילים מלבד האירוע הנוכחי, התחתן והקים משפחה. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ושיתף פעולה לכל אורך הדרך. נוסף על האמור, ניתנה המלצת הממונה על עבודת השירות לפיה הנאשם כשיר, עם מגבלות, לביצוע עבודת שירות. ב"כ הנאשם עותר להסתפק בתקופת המעצר, ולא להשית עליו עונש מאסר נוסף.

דבר נאשם 5: מצטער ומתבייש במעשיו, ומבקש את התחשבות בית המשפט.

נאשם 6 - הורשע בעבירה של החזקת נשק באישום השני ובקשירת קשר לרצח מיקו באישום השלישי. לטענת סניגורו עו"ד טל ליטן, בשני האירועים הללו לא נגרם נזק, ולרכיב התוצאה השפעה על העונש. בנוסף, יש לראות

בהחזקת הנשק ובקשירת הקשר לרצח מיקו, אירוע אחד. העונש לו עתרה התביעה, 68 חודשי מאסר בפועל, חמור מדי. הסניגור הפנה לטיעונו של עו"ד ליטן בהקשר זה, והעלה תהייה, מדוע המאשימה יוצרת הבחנה בין נאשמים 5 ו-7 שהורשעו באותו אישום, לבין נאשם זה. כיצד בגין עבירת הקשר עותרת המדינה להשית 20 חודשי מאסר, ועל החזקת שני אקדחים, מתבקש עונש של 48 חודשי מאסר נוספים? אף אם הולכים לפי הפסיקה שהוגשה על ידי התביעה, בת"פ 54607-07-19 מדינת ישראל נ' יעקב ג'בור (נבו 12.1.2020) השית בית המשפט 22 חודשי מאסר על מי שהחזיק M-16 שהחזקתו חמורה מהחזקת אקדח. מעבר לכך, הפסיקה אליה הפנתה התביעה חמורה בהרבה מענייננו. הסניגור הציג פסיקה מטעמו, וטען כי מתחם העונש הראוי הוא בין 20 - 48 חודשי מאסר לאירוע הכולל.

אשר לקביעת עונשו של נאשם 6 בתוך המתחם, הנאשם בן למשפחה קשת יום, לפני כשנתיים אמו חלתה ומאז היא בטיפולים. הנאשם התגייס לצבא אך שוחרר שחרור מוקדם בשל עניינים אישיים. כיום הוא רוצה לשקם את חייו. הסניגור עתר להתחשב בתקופת המעצר הממושכת, בזמן הקורונה, בהעדר ביקורים ובהודייתו המהירה שתרמה לחיסכון בזמן שיפוטי. משכך, התבקש למקמו באמצע המתחם.

דבר נאשם 6 - מקבל אחריות מלאה למעשיו ומצטער עליהם. הגיע במעצר לתובנות שאליהן לא הגיע בעבר. הפעם מבקש לטפל בעצמו ולהתחייב לטיפול, לא על מנת לקצר לעצמו את העונש, אלא כי מרגיש שחייב זאת לעצמו. מבקש את רחמי בית המשפט.

נאשם 7: הורשע באישום השלישי בלבד, בקשירת קשר לרצח שלומי ובסיוע לקשירת קשר לרצח מיקו. ב"כ הנאשם עו"ד עמוסי, עמד על כך שחלקו של הנאשם התמצה בכך שישב ברכב, היה פסיבי לחלוטין ולא נטל חלק פעיל באירוע. דברים אלה נאמרו גם על-ידי התובע בטיעונו לעונש. לכן, שגה שירות המבחן כשקבע שהנאשם מצמצם אחריותו, שהרי אחריותו של הנאשם מצומצמת, והוא לוקח אחריות על מעשיו בהתאם לאירועים. שירות המבחן שגה גם בהתייחסו להימשכות הקשר העברייני של הנאשם, שכן על פי עובדות כתב האישום המתוקן, האירועים אירעו יום אחרי יום, ומעבר לכך לא הייתה המשכיות לקשר. למעט נושאים אלה, התסקיר היה חיובי.

ב"כ נאשם 7 מוסיף וטוען כי בעניין שירזי נקבע מתחם עונש שבין 6 - 15 חודשי מאסר לקשירת קשר לפשע, בנסיבות הרבה יותר חמורות מענייננו. משכך, יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם, ועל המתחם להיות בין 3 - 12 חודשי מאסר.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הנאשם רווק ועומד להתחתן בחודש יולי הקרוב. לאביו של הנאשם נסיבות חיים מורכבות, כמפורט במסמכים, והקשר עמו רעוע. אמו נכה. מילדותו נעדרה דמות הורית סמכותית שתציב לו גבולות ושתהווה עבורו השראה. לנאשם חובות משמעותיים, חלקם בגין הלוואות שנטל כדי לסייע לאמו. כיום מנסה להסדיר את החובות במסגרת הליכי פש"ר. ב"כ הנאשם הפנה גם למצבו הרפואי של הנאשם אשר פורט בתסקיר, למסמכים שהוגשו במסגרת ראיות ההגנה לעונש ולתלושי השכר של הנאשם. נטען כי למרות מצבו הכלכלי, הנאשם מעולם לא ניסה להרוויח כסף מפעולות עברייניות, הוא נעדר עבר פלילי, וזו הפעם הראשונה שהוא עומד לדין.

הנאשם עומד בקשר עם שירות המבחן ולוקח חלק בקבוצה טיפולית שיקומית. מינואר 2021 היה נתון בצו פיקוח מעצרים למשך 9 חודשים, תקופה במהלכה לקח חלק בסדנת חוק ומשפט במרכז הבינתחומי הרצליה, והוא עתיד להתחיל פרויקט של אוניברסיטה לעם. ניתנה גם המלצת הממונה על עבודת השירות לפיה הנאשם כשיר לביצוע עבודת שירות, ללא מגבלות. על כן, מדובר בהליך שיקומי משמעותי שיש לקחת בחשבון ולסטות לקולא ממתחם העונש.

עוד טען, כי אמנם ימי מעצר אינם מקדמה על חשבון העונש, אולם במקרה זה הנאשם היה עצור קרוב ל-7 חודשים, תקופה ממושכת, שאינה תואמת את חומרת מעשיו. משכך, הוא עותר להסתפק בימי המעצר, או לחילופין, לגזור עליו מאסר לריצוי בעבודת שירות, לכל היותר לתקופה של חודשיים.

דבר נאשם 7: זו הפעם הראשונה שהוא עומד לדין. הוא גדל בשכונה קשה, ללא דמות אב ועם אמא חולה. כל חייו השתדל שלא להגיע למקומות פליליים והפעם נכשל בכך. נמצא בקשר רציף עם שירות המבחן וכבר עבר שני פרויקטים דרכם. היום הוא במקום אחר בחיים מבחינה חשיבתית, הוא עומד להתחתן ועובד על עצמו. מבקש שבית המשפט יתחשב בו.

דין והכרעה

הקשר בין האירועים נשוא כתב האישום, האם אירוע אחד או מספר אירועים (סעיף 40יג לחוק):

ב"כ הצדדים מסכימים כי האירוע מושא האישום הראשון, החבלה במשומר, הוא אירוע נפרד. המחלוקת היא ביחס לאישומים השני והשלישי ובתוך האישום השלישי. לטענת ב"כ המאשימה, האישום השני הוא אירוע נפרד, וגם האישום השלישי נחלק לשני אירועי קשירת קשר לרצח נפרדים. הסניגורים טוענים שהאירוע מושא האישום השני, ולבטח שני האירועים המרכיבים את האישום השלישי, הם בעיקרם אירוע אחד, מתגלגל, שמקורו בתקרית הירי בנופשונת.

איני מקבלת את טענות ההגנה.

"התשובה לשאלה מהם גדרי ה"אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שניתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות)" (ע"פ 13/4910/13 א.חמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (נבו) 29.10.2014).

לטעמי מדובר במספר אירועים נפרדים.

החזקת האקדח מסוג סטאלקר ומחסנית תואמת עם 7 כדורי אקדח במחסן בית נאשם 6, באישום השני, עומדת בפני עצמה, ואינה קשורה לאירועי האישום השלישי. האקדח מסוג זיג זאוור, המוזכר באישום השלישי, כאקדח שגם אותו החזיק נאשם 6 במחסן ביתו, הוא אקדח אשר על פי תוכנית הקשר לרצח מיקו, מסר נאשם 6 לנאשם 1, וזה אמור היה לירות באמצעותו במיקו (סעיפים 8 - 10 לאישום השלישי). עובדת החזקתו של אקדח זה על ידי נאשם 6 ועובדת נשיאתו על ידי נאשם 1, יובאו בחשבון בנפרד בקביעת המתחם הכולל לאירוע קשירת קשר לרצח מיקו.

אשר לאירועים המרכיבים את האישום השלישי (קשירת הקשר לביצוע הרצח של שלומי וקשירת הקשר לביצוע הרצח של מיקו), אלה שני אירועים נפרדים. אמנם המניע זהה, וכאמור בכתב האישום, מקורו באירוע הירי על נאשם 5, ובחשדם של נאשמים 1 ו-5 כי שלומי ומיקו פיס וירין טורס עומדים מאחורי הירי, אך בכך מסתיימת הזהות העבריינית בין האירועים. מדובר בשתי תוכניות רצח שונות, שכוונו כלפי שני אנשים נפרדים, על ידי קבוצות שאין ביניהן

זהות מוחלטת (באירוע הראשון היו מעורבים נאשמים 1, 4, 5, 6 ו-7 ובאירוע השני היו מעורבים רק נאשמים 1, 6, ו-7 כמסייע). לבסוף, אילו היו שתי התוכניות יוצאות אל הפועל ומסתיימות ברצח של שלומי ומיקו, לא היינו רואים בכך אירוע אחד, אלא שני אירועים נפרדים.

על כן אקבע מתחמי עונש נפרדים עבור כל אחד מהאירועים הללו.

קביעת מתחם העונש ההולם

אדון תחילה בערכים החברתיים העומדים בבסיס כל אחת מהעבירות, במידת הפגיעה בהם בנסיבות כתב האישום, ובעמדת הפסיקה ביחס לענישה במקרים דומים. בהמשך אבחן בנפרד את עניינו של כל אחד מהנאשמים, לפי חלקו באירוע ומידת אשמתו, ואקבע לגבי כל אחד מהם מתחם עונש ההולם את מעורבותו באירוע, ואת הרף בתוך המתחם.

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם

הערכים החברתיים בבסיס עבירת קשירת הקשר

עבירת הקשר נועדה להקנות הגנה נוספת לערך המוגן על ידי העבירה תכלית הקשר. הרציונל בבסיסה הוא מניעת התארגנות מוקדמת של מספר אנשים לביצוע עבירות:

"תכליתה של עבירת הקשר היא לתפוס את השלב שבו ההתארגנות המוקדמת לביצוע עבירות יוצאת מדל"ת אמותיו של היחיד, ומתגבשת בצורת הסכמה למעשה בין כמה אנשים. להפלת שלב ראשוני זה בהתארגנות העבריינית הצדקות שונות, שעיקרן הסיכון המיוחד שנוצר לחברה עקב ההתקשרות בין כמה אנשים לביצוע משותף של עבירה, הן מבחינת החמרת האפשרות לביצוע העבירה נושא הקשר (לאור העצמת המוטיבציה והמחויבות של הקושרים, וההקלה המעשית נוכח שיתוף הפעולה); הן לאור הסיכון העצמאי הנובע מקיומן של התקשרויות עברייניות בחברה" (ע"פ 2681/15 בן שטרית נ' מדינת ישראל, פסקה 292 (נבו 27.12.2012)).

וביתר שאת במקרה בו קשירת הקשר נועדה לביצוע עבירות חמורות (כבעניינו) נקבע כי:

"ההצדקה להתערבות המשפט הפלילי בשלב קשירת הקשר, הינה חזקה במיוחד בעבירות חמורות, כאשר אין זה סביר לגרוס כי על החברה להמתין באפס מעשה עד שתגיע התוכנית העבריינית המשותפת שגובשה, לשלבי ביצוע ממשיים. קטיעת התוכנית העבריינית המשותפת באיבה במקרים מסוג זה, באמצעות הטלת איסור פלילי על קשירת קשר לביצוע העבירה והענשתו, הינה אינטרס חברתי מובהק ומבוסס" (ע"פ 3338/99 פקוביץ נ' מדינת ישראל (נבו 20.12.2000)).

הערכים החברתיים העומדים בבסיס עבירת קשירת הקשר, הם בעיקרם אלה העומדים בבסיסן של העבירות מושא הקשר, ובעניינו, רצח בנסיבות מחמירות. מדובר בערכים של קדושת החיים, שמירה על שלמות הגוף, הביטחון האישי, ביטחון הציבור וכבוד האדם (הקשר העומד בבסיס האישום הראשון הבשיל לכלל מעשה, ולכן לא יקבע עבורו מתחם נפרד).

מידת הפגיעה בערכים המוגנים

הקשר לרצח שלומי פיס, הוצא אל הפועל. במסגרתו נסעו נאשמים 1, 4, 5 ו-7 לביתו של שלומי ברמת השרון, במטרה ללמוד את השטח ולתכנן כיצד לירות בו ולגרום למותו. בהגיעם לבית בדקו היכן ממוקמות מצלמות האבטחה, האם ניתן לטפס על הגדר המקיפה את הבית, והאם ניתן לחתוך אותה באמצעות קטר. הנאשמים בחנו גם את האפשרות לזרוק בקבוק תבערה על הבית, על מנת ששלומי יצא לחצר ושם ירו בו, וכן מיקום אפשרי להקמת מארב לשלומי על מנת לירות בו. כמו כן, בחנו את האפשרות "לרסס" בכדורי נשק את קירות הבית, אשר סברו כי הם עשויים פח. משתם לימוד השטח, עזבו הנאשמים את המקום. קשירת הקשר לוותה אם כן בלימוד השטח. לכן בנסיבות העניין **הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית - נמוכה**.

הקשר לרצח של מיקו פיס, לווה בפעולות משמעותיות, כאמור בכתב האישום. לאחר שנודע לנאשמים 1 ו-7 כי מיקו שוהה בחוף בראשון לציון, קשרו נאשמים 1 ו-6 קשר בכוונה לגרום למותו, בסיוע נאשם 7, באמצעות ירי באקדח מסוג זיג זאוור ובו מחסנית המכילה שניים עשר כדורי אקדח (להלן: "הזיג זאוור"), שהחזיק נאשם 6 במחסן ביתו. במסגרת התכנית ביקש נאשם 1 מנאשם 6 למסור לו את הזיג זאוור. במקביל תאמו נאשמים 1, 6 ו-7 כי יתפצלו, כך שנאשם 6 יסיע את נאשם 1 לחוף באופנוע, ונאשם 7 ימתין לו ברכב עד לאחר ביצוע הירי. נאשם 1 אף הורה לנאשם 7 לכבות את הטלפון הסלולרי שברשותו.

ביום 29.6.2020 בשעה 22:29 לערך נסעו נאשמים 1 ו-7 לביתו של נאשם 6, שם מסר נאשם 6 לנאשם 1 את הזיג זאוור. נאשמים 1 ו-6 עלו על קטנוע ונסעו לכיוון החוף, ונאשם 7 המתין להם במקום שנקבע מראש. משהגיעו נאשמים 1 ו-6 סמוך לחוף, ובעודו מחזיק את אקדח הזיג זאוור, נכנס נאשם 1 למסעדה סמוכה וחיפש את מיקו אך לא מצא אותו. משכך, פנה לחפשו בטיילת שבחוף. בשלב זה הבחין נאשם 1 בניידת משטרה נוסעת לעברו, עלה על הקטנוע ונמלט מהמקום ביחד עם נאשם 6.

בנסיבות בהן תוכנית הקשר הגיעה לשלב כה מתקדם, עד כי הקושרים הצטיידו בכלי הרצח ויצאו לחפש את מיקו, והרצח לא יצא את הפועל רק כי מיקו לא אותר, הפגיעה בערכים המוגנים היא **ברמה בינונית עד גבוהה**.

הערכים החברתיים בבסיס עבירת חבלה בכוונה מחמירה

הערכים החברתיים הנפגעים מביצוע עבירה זו, הם שלמות הגוף וההגנה על שלום הציבור וביטחונו.

נקבע בפסיקה כי שלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת שאין להתיר לאיש לפגוע בה. ראו דברים שנאמרו לאחרונה בע"פ 3498/19 אורחן זרבאילוב נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (נבו 15.9.2020):

"מקרי אלימות קשה מחייבים ענישה מחמירה. 'בעבירות מסוג זה יש ליתן את משקל הבכורה לעקרון הגמול וההלימה, בצד הצורך להרתיע את העבריין עצמו ועבריינים בכוח, מפני ביצוע עבירות דומות...המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחלוקות וסכסוכים. יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו".

בענייננו, התקיפה בוצעה באמצעות סכין לאיזור הצוואר. מדובר בתקיפה בעלת פוטנציאל נזק הרסני, בנסיבות של פגיעה בכלי דם בצוואר. בפועל, ולמזלם של כל הנוגעים בדבר, נגרם למשומר רק חתך בצוואר, אשר הצריך תפירה, כאמור בדו"ח הרפואי **2/ת**. בגין תוצאת הפגיעה הלא חמורות, **מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית**.

הערכים החברתיים בבסיס עבירות הנשק (החזקה ונשיאה)

הערכים החברתיים הנפגעים מביצוע עבירות הנשק הם הגנה על בטחון הציבור ושלום. עבירות אלה יוצרות סיכון שהנשק יגיע בסופו של דבר לגורמים אשר יעשו בו שימוש למטרות פסולות, פליליות או ביטחוניות, לרבות פגיעה בגוף או בנפש: **"בעיקר בשל כך שעבירות מסוג זה מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויצרות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור ובטחונו"** (ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל (נבו 21.2.2012)). וכן: **"בית משפט זה הדגיש, חזר ואמור, את חומרתן הרבה של העבירות הנשק, את הצורך במיגורן, ואת ההרתעה הנדרשת בענישה של מי שמבקשים להציב סכנה ממשית לשלום הציבור. בתוך כך, ניכרת בשנים האחרונות מגמת החמרה בענישה בעבירות הנשק, בדמות מאסר ממושך לריצוי בפועל."** (ע"פ 3793/20 מורייחי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (נבו 23.11.2020)).

מידת הפגיעה בערכים המוגנים בעבירת **החזקת הנשק באישום השני היא ברף בינוני**, בהיות הנשק אקדח (להבדיל מכלי נשק מסוכנים יותר כגון מקלע), אך לצד זאת הוא הוחזק עם מחסנית ובה 7 כדורים.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים בעבירת החזקת הנשק **באישום השלישי היא ברף גבוה**. לפי עובדות כתב האישום, נאשם 6 החזיק במחסן ביתו גם אקדח מסוג זיג זאוור ובתוכו מחסנית בה 12 כדורים, ומסר אותם לנאשם 1 במסגרת הקשר לרצח מיקו, על מנת שנאשם 1 ישתמש בו לביצוע רצח מיקו, שגם לנאשם 6 היה סכסוך עמו. כך שהחזקת הנשק לוותה במסירתו כחלק מקשר לביצוע רצח.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים בעבירת נשיאת הנשק שבאישום השלישי היא ברף בינוני - גבוה. נשיאת הנשק על ידי נאשם 1 בוצעה במסגרת קשר לרצח אדם. נאשם 1 קיבל מידי נאשם 6 את האקדח (הטעון במחסנית עם כדורים), נסע עמו בקטנוע לחוף הים, ושם, בעודו מחזיק את האקדח, נכנס למסעדה וחפש אחר מיקו. משלא מצאו במסעדה, יצא לחפש אותו בטיילת שבחוף. החיפוש הופסק עקב הגעת נידת משטרה למקום.

החומרה נובעת הן מהכוונה העומדת בבסיס נשיאת האקדח, לרצוח את מיקו, שביסוד הקשר, והן מהכוונה לעשות כן במקומות ציבוריים (המסעדה וחוף הים), באופן שיסכן אף חפים מפשע. בהקשר זה אעיר, נוכח טענת ב"כ נאשם 1 כי לא נאמר בכתב האישום שהאקדח שנשא נאשם 1 במסעדה ובחוף היה טעון ודרוך, כי הזיג זאוור הוגדר בכתב האישום (סעיף 10) כאקדח זיג זאוור **ובו מחסנית המכילה 12 כדורי אקדח**, דהיינו, האקדח הוגדר מראש כאקדח טעון. ולכן נאשם 1 נכנס למסעדה והסתובב בחוף הים כשהוא מצויד באקדח טעון.

מדיניות הענישה הנהוגה

בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה

ע"פ 9928/16 טהה נ' מדינת ישראל (נבו 15.1.2018) - המערער הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והחזקת סכין שלא כדין, בכך שבעקבות סכסוך מילולי, **דקר את המתלונן בגבו בסכין שאורך להבה כ-30 ס"מ, וגרם לו לחתך בעומק 7 ס"מ וברוחב 5 ס"מ**. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם שבין 24 - 60 חודשי מאסר. **נגזר על המערער מאסר בפועל למשך 42 חודשים**. הערעור על חומרת העונש נדחה, וניתן משקל לעומק הנעיצה ופציעתו הקשה של המתלונן, עברו הפלילי של המערער בעבירות אלימות ואי נטילת אחריות.

ע"פ 3498/19 אורחן זרבאילוב נ' מדינת ישראל (נבו 15.9.2020) - המערער הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והחזקת סכין, לאחר שניסה לדקור את המתלונן בגרונו, אך עקב התנגדותו פגע בו בזרוע ובאמה. הדקירות גרמו לאובדן דם רב ופגיעה בתפקוד היד. נגזר עליו מאסר בפועל למשך 7 שנים, לצד ענישה נלווית, והופעל במצטבר מאסר מותנה בן שנה. למערער 13 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש וסמים. שירות המבחן התרשם מקיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה מצד המערער. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 3958/16 רוברט (ראובן) אבקסיס נ' מדינת ישראל (נבו 20.3.2017) - המערער הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והחזקת סכין, בכך ששיסף את עורפו של המתלונן מקצה לקצה באמצעות סכין יפנית, אותה נשא בהגיעו לזירת האירוע. המתלונן סבל מאובדן דם רב וחיתוך חלקי של השרירים. החתך נסגר באמצעות סיכות. נקבע מתחם עונש שבין 4 - 8 שנות מאסר, ונגזר עליו מאסר בפועל למשך 6 שנים, לצד ענישה נילוית. כן הופעל מאסר מותנה. בית המשפט העליון דחה את ערעור המערער, וקבע כי עונש בן 6 שנות מאסר בגין העבירה של חבלה בכוונה מחמירה אינו קל, אך מבטא את החומרה היתרה בה מתייחסים המחוקק ובית המשפט לעבירה האמורה. כן נקבע, כי יש ליתן משקל למקום הפגיעה (בעורפו של המתלונן) שעלולה הייתה להסתיים בתוצאות חמורות יותר בנקל.

ע"פ 8912/13 מדינת ישראל נ' טל (נבו 13.02.2014) - המשיב הורשע על פי הודאתו, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, בכך שדקר בבטן את בן זוגה של מי שקיים איתה יחסים רומנטיים. בעקבות הדקירה נגרם למתלונן פצע בבטן וקרע במעי הדק, שבעקבותיו נזקק לניתוחים ולטיפול רפואי לתקופה של כעשרה חודשים. נקבע מתחם עונש הולם שבין 1 - 7 שנות מאסר ונגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל של שנה, ועונשים נילוים. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, ונקבע כי הרף התחתון של המתחם שקבע בית המשפט קמא, בנסיבות ביצוע העבירה, הוא נמוך. עונשו של המשיב הוחמר ל-24 חודשי מאסר בפועל, שכן אין זה מדרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין.

ע"פ 8266/13 לאפי נ' מדינת ישראל (נבו 11.2.2015) - המערער הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון (הצדדים היו חלוקים על סעיף העבירה אך לא על העובדות), בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329 לחוק, בכך שעקב חילוקי דעות במקום עבודה, בין המערער לממונה עליו (להלן: "המתלונן"), ולאחר שהמתלונן הורה למערער לעזוב את המקום, הוציא המערער אגרופן ברזל מכיסו, חבט בו בחוזקה בלחיו של המתלונן, וגרם לו לחתך אורכי עמוק ומדמם בלחי, שנתפר בהרדמה מקומית ונחבש. למתלונן נותרה צלקת. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון התחשב בעברו הנקי של המערער, ולמרות שתסקירי שירות המבחן לא היו חיוביים, הפחית ששה חודשים מתקופת המאסר, והעמידה על 30 חודשים.

ת"פ 35196-11-20 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 14.7.2021) - הנאשם הודה והורשע במהלך פרשת ההגנה, בביצוע עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, בכך שדקר את המתלונן באמצעות מברג על רקע סכסוך, בקטטה בה ננקטה אלימות הדדית, שלוש דקירות, שתיים באזור החזה ואחת בעין ימין, המשיך לרדוף אחריו וניסה לדקור אותו שוב. כתוצאה מהדקירות נגרמו למתלונן חתכים ודימומים, הוא נזקק לתפרים ונגרם נזק משמעותי וחמור לראיתו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם בין 30 - 66 חודשי מאסר בפועל. בשקלול נסיבותיו של הנאשם, נגזרו עליו 30 חודשי מאסר בפועל וענישה נילוית.

ת"פ 12668-02-20 מדינת ישראל נ' מוניר מצארווה (נבו 17.2.2021) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, החזקת סכין שלא כדין ומעשי פיזיות ורשלנות. הנאשם דקר את המתלונן

באמצעות סכין שהחזיק בכיס מכנסיו מספר דקירות בפניו ובצווארו וגרם לו חתכים עמוקים באזור הלסת, הלחי והאוזן הימנית. נקבע מתחם עונש הולם בין 3 - 5 שנות מאסר בפועל. בשקלול נסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו הנקי והשתתפותו בתכנית טיפולית, נגזר עליו עונש ברף התחתון של המתחם, **3 שנות מאסר** בפועל וענישה נילוית.

בעבירת הסיוע

בית המשפט העליון קבע בע"פ 5214/13 סירחאן נ' מדינת ישראל (נבו 30.12.2013) כי:

"בעבירת סיוע, שהיא כאמור עבירה העומדת לעצמה, השונה במאפייניה ופחותה בחומרתה מהעבירה העיקרית. מבלי למצות, מתחם העונש של עבירת סיוע ייגזר מהנסיבות הבאות: אם מדובר בסיוע במעשה או סיוע במחדל; אם הסיוע קדם לביצוע העבירה העיקרית (סיוע בתכנון) או סיוע שניתן בעת ביצועה של העבירה העיקרית; מידת תרומתו של הסיוע לביצוע העבירה העיקרית; תרומת הסיוע לנזק שהיה צפוי להיגרם ולנזק שנגרם בפועל; יכולתו של הנאשם להבין את שהוא עושה, את הפסול במעשהו או את משמעותו, לרבות בשל גילו, ועוד."

ת"פ 56031-10-19 מדינת ישראל נ' עווד ח'לאילה ואח' (נבו 28.1.2021) - נאשם 3 (אמיר עלי) הורשע בעבירה של סיוע לחבלה בכוונה מחמירה, בכך שבעקבות סכסוך בין הנאשמים למתלונן, החליטו הנאשמים לפגוע במתלונן. שלושת הנאשמים נסעו למספרה בה שהה המתלונן. **נאשמים 1 ו-2 ירדו מהרכב ורצו לעבר המספרה, כשהם חמושים בתת מקלע מאולתר ואלה, בעוד נאשם 3 (המסייע) ממתין להם ברכב.** במספרה תקפו הנאשמים האחרים את המתלונן באלה, ירו בו בתת מקלע, ונמלטו מהזירה. על נאשמים 1 ו-2 אשר ביצעו את התקיפה באמצעות האלה ותת המקלע, נגזרו 5 ו-6.5 שנות מאסר. לעבירת הסיוע לחבלה בכוונה מחמירה של נאשם 3, קבע בית המשפט מתחם של 2 - 4 שנות מאסר וגזר על הנאשם **3 שנות מאסר בפועל.** לבית המשפט העליון הוגשו ערעורים הדדיים, אשר נדחו בהסכמה בהמלצת בית המשפט.

ע"פ 2718/14 בראנץ ואח' נ' מדינת ישראל (נבו 1.1.15) - בעקבות סכסוך הוחלט לפגוע במתלונן. **נאשם 2 (המסייע) הרכיב את נאשם 1 (המבצע) על האופנוע, למספרה בה שהה המתלונן. נאשם 1 ירד מהאופנוע וירה לעבר המתלונן מספר כדורים. לאחר שכדור אחד פגע ברגלו, נפל המתלונן, ואז ירה נאשם 1 מספר כדורים בחזהו. בתום ביצוע העבירה מילט נאשם 2 את נאשם 1 מהזירה.** המתלונן אושפז לשבועיים בבית החולים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם בין 3.5 - 5 שנים למסייע (מחצית מהמתחם שקבע לעבירה בה הורשע נאשם 1). לבסוף נגזרו עליו **3 שנות מאסר בפועל** בצירוף עונשים נלווים. הערעור על חומרת העונש נדחה.

תפ"ח 26637-06-13 מדינת ישראל נ' צורף ואח' (18.2.15) - במסגרת הסדר טיעון עונשי סגור, הורשו נאשמים 3 - 5 בעבירה של סיוע לחבלה בכוונה מחמירה, בכך שסייעו לנאשמים האחרים לעקוב אחרי המנוח, ואחד מהם הסייע **את מבצע הרצח למקום ביצוע העבירה.** בית המשפט קבע מתחם עונש שבין 3 - 5 שנות מאסר בפועל, קיבל את הסדר הטיעון וגזר על המסייעים **45 חודשי מאסר בפועל.**

בעבירות החזקת נשק ונשיאת נשק

על רקע החומרה היתרה בעבירות הנשק, ננקטת בפסיקה מדיניות של חמרה בענישה, כך שזו תבטא באופן הולם את

פוטנציאל ההרס הרב הגלום בהן. נקבע כי ראוי להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, בין היתר כדי להיאבק בתופעה של שימוש גובר בנשק חם כאמצעי ליישוב סכסוכים. מיגור תופעת נשיאת והחזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי חשוב ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה, ויש לעשות כן, בין היתר, באמצעות ענישה מחמירה (ע"פ 5446/19 מדינת ישראל נ' הוארי (נבו 25.11.19)). ראו גם דברים שאמר כב' השופט אלרון ברע"פ 3619/21 אבו הלאל נ' מדינת ישראל (נבו 26.5.21):

"אנו עדים פעם אחר פעם לשכיחותן של עבירות הנשק בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית. החזקת נשק חם בידי מי שאינו מורשה לכך עלול להוביל לתוצאות הרוות אסון, אשר יגבו מחירים כבדים בנפש ולפיכך הסיכון הפוטנציאלי הגלום בעבירת החזקת נשק הוא רב. על כן, העובדה כי לא נגרמה פגיעה בחיי אדם, אין בה כשלעצמה כדי להמעיט מהחומרה הטמונה בהחזקת נשק שלא כדין ומהסיכון שנוצר לביטחון הציבור. משכך, ראוי להטיל ענישה מוחשית אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים."

ע"פ 5604/11 נאסר נ' מדינת ישראל (נבו 19.9.2011) - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא, בכך **שנתפסו בביתו אקדח ומחסנית ובה שמונה כדורים**. בית המשפט המחוזי גזר עליו **מאסר בן 12 חודשים** ועונשים נלווים, בשים לב לחומרת העבירה ולמסוכנות הנשקפת ממבצעה, ומנגד, להודייה, לחרטה, לאורח החיים הנורמטיבי שהוא מנהל ולנסיבות אישיות נוספות. הערעור על חומרת העונש נדחה ונקבע כי גם אם האקדח לא היה שמיש, אין בכך כדי למזער את המסוכנות.

ע"פ 3853/20 מדינת ישראל נ' אל מוגרבי (נבו 29.11.2020) - המשיב הורשע על פי הודאתו, בעבירה של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא, בכך **שהחזיק במתחם סמוך לביתו רובה M-16, ללא אביזרים נוספים או תחמושת**. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 12 - 36 חודשי מאסר בפועל** והטיל על הנאשם עונש של **15 חודשי מאסר בפועל**. המדינה ערערה על קולת העונש. בית המשפט העליון עמד על הצורך בענישה מרתיעה בעבירות נשק וקבע כי העונש שהוטל על הנאשם **מקל**, אך דחה את ערעור המדינה שכן לא סבר כי מידת החרیגה מרף הענישה הראוי מצדיקה התערבות במקרה זה.

ע"פ 2015/21 אזברגה נ' מדינת ישראל (נבו 9.12.2021) - המערער הורשע על פי הודאתו, בעבירה של החזקת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(א) לחוק, בכך **שנהג ברכב כשהוא מחזיק בו שני אקדחים**. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שבין 12 - 30 חודשי מאסר. בשקלול נסיבותיו האישיות של הנאשם, בהן היעדר עבר פלילי מכביד, היותו איש משפחה בן 41 ותסקיר חיובי, נגזר עליו עונש של **16 חודשי מאסר בפועל** בצד ענישה נלווית. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 2141/21 חניני נ' מדינת ישראל (27.5.21) - המערער הורשע על פי הודאתו, בעבירות החזקת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק, בכך **שהחזיק אקדח אויר שבוצעו בו שינויים, כך שאפשר יהיה לירות ממנו תחמושת חיה, ובכדורים תואמים**. הובאו בחשבון חומרת העבירה והיותה מכת מדינה, ומנגד, שיקולי השיקום והנסיבות האישיות של המערער. על כן, נגזרו על הנאשם **20 חודשי מאסר בפועל**. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ת"פ 39500-07-20 מדינת ישראל נ' אסרף (נבו 23.2.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות של נשיאת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא, בכך **שנסע כנוסע על אופנוע בו נהג אחר, והוביל במהלך הנסיעה אקדח חצי אוטומטי מסוג FN כשהוא טעון ב-11 כדורים ודורך**. נקבע מתחם עונש שבין 16 - 40 חודשי מאסר, ניתן משקל לגילו הצעיר והודייתו המהירה של הנאשם, אך לצד זאת לעברו המכביד יחסית לגילו, המלמד על אורח חיים

עברייני, ונגזרו עליו 30 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 7177/20 כנעאן נ' מדינת ישראל (נבו 27.1.2021) - המערער הורשע על פי הודאתו, בעבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק, בכך שיצא מפתח ביתו של שכנו, הוציא אקדח, הכניס לתוכו מחסנית טעונה, דרך את האקדח וכעבור מספר דקות פרק את האקדח והעביר אותו לאחר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שבין 15 - 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 24 חודשי מאסר בפועל, בין היתר על רקע עבר בעבירות דומות. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 2564/19 איברהים אזברגה נ' מדינת ישראל (נבו 18.7.2019) - המערער הורשע על פי הודאתו, בעבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק, בכך שקשר קשר עם אחרים וניהל עמם משא ומתן לרכישת אקדח במטרה לסחור בו. המערער ושותפו הגיעו לירושלים, שם הועבר לרשותם אקדח גנוב עם מחסנית תואמת. השניים הסתירו את האקדח מתחת למושב ברכב, ועשו את דרכם חזרה עד שנעצרו על ידי המשטרה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שבין 12 - 40 חודשי מאסר, וגזר על המערער 16 חודשי מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 3877/16 ג'באלי נ' מדינת ישראל (17.11.2016) - המערער הורשע על פי הודאתו, בעבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק, בכך שבעקבות סכסוך שנתגלע בין קרוב משפחה של המערער לבין אחר, נסע המערער למקום מפגש בו קבעו השניים להיפגש לצורך יישוב הסכסוך, כשהוא נושא עמו ברכב אקדח טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים. כשהגיע למקום המפגש, עצר המערער את הרכב והחביא את האקדח במכנסיו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שבין 24 - 48 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 34 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, תוך שהביא בחשבון את גילו הצעיר, ומנגד את עברו המכביד הכולל עבירות חמורות כשוד מזוין ומאסרים בפועל. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ת"פ (מרכז) 52416-06-20 מדינת ישראל נ' מתאני (נבו 12.1.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק, בכך שיצא ממתחם ביתו כשהוא מסתיר במכנסיו אקדח גנוב מדגם יריחו שהיה טעון במחסנית וכדורים תואמים, ורכב על אופניו. רכב משטרתי שהגיע ממול התנגש בו, והנאשם נפל מאופניו, החל לברוח והשליך את האקדח. במסגרת הסדר טיעון התביעה הגבילה עצמה לעתור לעונש של 27 חודשי מאסר, וההגנה היתה חופשית בטעוניה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שבין 15 - 40 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 23 חודשי מאסר בפועל, תוך ששקל את גילו הצעיר ועברו הלא מכביד.

ת"פ (מרכז) 41522-05-18 מדינת ישראל נ' אמיר אזברגה (נבו 10.8.2020) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו בכך שיצא בשעת צהריים מרכבו כשהוא נושא מתחת חולצתו אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית ובה 14 כדורים 9 מ"מ. כשהבחין בשוטרים, נמלט הנאשם מהמקום, עד שנתפס. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 16 - 40 חודשי מאסר בפועל, ולאחר שהביא בחשבון את גילו הצעיר והודייתו המהירה, מול עברו הפלילי המכביד והתסקיר השלילי, השית על הנאשם 21 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 38687-04-20 מדינת ישראל נ' טוביה (נבו 10.2.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק, בכך שנשא אקדח חצי אוטומטי ומחסנית שהכילה ארבעה כדורים בתוך רכב נוסע. כשהבחין בשוטרים יצא מהרכב והחל לברוח רגלית עד שנעצר. נקבע מתחם שבין 16 - 40 חודשי

מאסר. נגזר על הנאשם עונש של **30 חודשי מאסר**, תוך מתן משקל להודייתו המהירה ומנגד לעברו הפלילי המכביד.

ת"פ 45228-07-16 מדינת ישראל נ' ג'בארין (נבו 30.4.2017) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144(ב)(רישא וסיפא) לחוק, בכך שנשא על גופו אקדח טעון ומחסנית ובה עשרה כדורים. כשהבחין בשוטרים נמלט בריצה, והסליק את הנשק, המחסנית והכדורים בבית מתחת לשמיכה. נקבע מתחם עונש שבין 10 - 30 חודשי מאסר, ובהעדר עבר פלילי, נגזר על הנאשם עונש של **12 חודשי מאסר**.

בעבירה של קשירת קשר לביצוע רצח בנסיבות מחמירות:

הגם שעבירת קשירת הקשר היא עבירה עצמאית, לרוב היא נלווית לעבירות אחרות. משכך, טווח הענישה בעבירה זו רחב, וקשור בעבירה שלשם ביצועה נקשר הקשר.

כך נקבע בבג"ץ 3315/04 שטרית נ' בית המשפט המחוזי בירושלים (נבו 15.9.05): "אכן, העבירה של קשירת קשר לביצוע פשע כהוראת סעיף 499 לחוק העונשין מחילה עצמה על כל פשע שהוא - על פשע שהעונש בצדו הוא עונש מאסר של למעלה משלוש שנים ועל עבירת רצח שהעונש בצדה הוא מאסר עולם חובה - ואולם לא נמצא לנו כל הצדק שהוא, הצדק חברתי או הצדק ענייני אחר, לקבוע כל עבירות אלו כולן אל בקעה אחת ולגזור עליהן דין אחד. לא הרי ערך חברתי אחד כהרי ערך חברתי אחר, ועל פי משקלו של הערך החברתי שעבירת פשע פלוגית נועדה להגן עליו, ייקבע אף משקלה של עבירת הקשר לעשות אותו מעשה פשע."

ע"פ 5927/11 הררי ואח' נ' מדינת ישראל (נבו 23.8.12) - המערערים (הררי, חמדי, יעיש ובן חיים) הורשעו, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ועבירות נלוות (זוכו מעבירות של ניסיון לרצח ובערעור גם זוכו הררי ובן חיים מעבירת נשיאת נשק). במסגרת הקשר, הררי נתן לחמדי טלפון נייד לצורך קידום הקשר. במועד האירוע נסעו הררי וחמדי ליד בית הוריו של הקורבן המיועד, ולאחר מכן בסמוך לביתו. בהמשך היום קבע הררי עם יעיש לנסוע לאזור ביתו של הקורבן. בשעות הערב הגיע הררי לביתו של יעיש והשניים אספו את חמדי. השלושה הגיעו לאזור ביתו של הקורבן והסתובבו שם ברכבם. הררי וחמדי אף יצאו מן הרכב והתהלכו במקום. לצורך מימוש הקשר הצטיידו המערערים באקדח גנוב, ובן חיים נטל ללא רשות אופנוע, והרכיב עליו לוחית זיהוי של אופנוע אחר. בשעות אחר הצהריים של יום הרצח המתוכנן, הגיע יעיש לביתו של הררי, שהה שם כעשר דקות, חזר שוב בערב, ועזב לאחר כשעה. בהמשך הערב הגיע בן חיים לביתו של הררי כשברשותו שתי קסדות. השניים נסעו מהמקום, הררי ברכבו ובן חיים על אופנועו, לגבעת שמואל ועצרו בסמוך לביתו של הקורבן. כנראה שהסתירו את האקדח בסמוך. לאחר מכן, חצו השניים את השטח הפתוח לכיוון ביתו של הקורבן, ונעצרו כעבור 40 דקות, הררי נעצר בדרכו החוצה מחצר ביתו של הקורבן, ובן חיים נעצר כשניסה להימלט. לאחר מעצרים נתגלתה בבגדי הררי כפפה וכן נמצאו מכשירי הטלפון הניידים של השניים מופרדים מהסוללות ומכרטיסי ה"סים". למחרת נמצא האקדח, עם משתיק קול ומחסנית, ונתגלו עליו שרידי DNA של יעיש. נקבע כי הנאשמים נקטו בפעולות הכנה מרובות וקפדניות במשך זמן מה, ויש בכך ללמד על נחישותם להשלים את קשר הפגיעה, ולהציב את מעשיהם ברף העליון והחמור של עבירת הקשר. על כל אחד מהנאשמים נגזר עונש מאסר שונה, בהתאם לנסיבותיו האישיות ולחלקו במעשה. הררי היה הדמות המרכזית בקשר נוכח תפקידו המרכזי ביצירת הקשר ופעולות התכנון לקראת הוצאתו לפועל, ועברו הפלילי מכביד. **הושתו עליו 6 שנות מאסר**. השני במדרג הוא יעיש. ה-DNA שלו נמצא על האקדח (ולכן הוא היחיד שהורשע גם בנשיאת נשק), קשריו עם הררי מלמדים שמדובר בשותף מהותי לעבירת הקשר ועברו מכביד. **הושתו עליו 4 שנות מאסר**. השלישי במדרג היה בן חיים. נוכח העבירות הנוספות שיוחסו לו (הקשורות באופנוע), עברו הפלילי שאינו מכביד וסיכויי השיקום שלו, **הושתו עליו 3 שנות מאסר**. הרביעי במתחם, חמדי, נוכח מעורבותו הפחותה בקשר ועברו שאינו מכביד, כמו גם סיכויי השיקום

שלו, הושתו עליו 15 חודשי מאסר.

תפ"ח 25105-07-15 מדינת ישראל נ' שירזי ויריב (נבו 25.1.2018) - נאשם 2 (להלן: "יריב") הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בשתי עבירות של קשירת קשר לרצח. לפי האישום הראשון, במסגרת מאבק בין משפחות פשע, קיבלו נאשם 1 (שירזי), והנאשם, שהיה יד ימינו של שירזי, מידע מאדם בשם סאשה, לפיו הזמינו אותו לרצוח את שירזי. סאשה ביקש רשות משירזי בנוכחות הנאשם, לרצוח את המזמין גיא יחזקאל (להלן: "המנוח"), כדי לסכל את התוכנית. שירזי אישר לסאשה לפגוע במנוח, ואף שילם לו כסף בתמורה. סאשה נפגש עם המנוח בחו"ל, לכאורה לצורך ביצוע עסקת סמים, ורצח אותו במהלך הנסיעה. לפי עובדות האישום השני, כחודשיים לאחר המתואר באישום הראשון, קשרו הנאשמים קשר ביחד עם אחרים, לפיו, האחרים יפגעו באסי אבוטבול, בתמורה לתשלום. האחרים שכרו שירותיו של אדם שזרק רימון יד לעבר הרכב של אבוטבול בחו"ל, הרימון התפוצץ וגרם לפציעת עוברי אורח ולנזק לרכבו של אבוטבול. במסגרת הסדר הטיעון טענה התביעה ל-4 שנות מאסר. נוכח חלופי הזמן מאז ביצוע העבירות (13 שנה) ועזיבת נאשם 2 את עולם הפשע מאז, נגזרו עליו **24 חודשי מאסר בפועל**.

ע"פ 1898/10 אבו סינינה נ' מדינת ישראל (נבו 26.7.2010) - המערער הורשע על פי הודאתו, בעבירה של קשירת קשר לרצח, בכך שהביע נכונות להצטרף לחוליית טרור שהתכוונה לבצע פיגועים, אף שלבסוף לא נטל חלק בפיגוע, והיא ביצעה אותו בלעדיו. נגזרו עליו **15 חודשי מאסר בפועל**. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה, ונקבע כי החומרה נובעת מנכונות המערער להצטרף לחוליית טרור שהתכוונה לבצע פיגועים, גם אם לבסוף לא נטל חלק בפעילותה.

הסולחה הנטענת כשיקול לקולא

במסגרת הטיעונים לעונש, הגיעו שלומי ומיקו פיס להעיד מטעם ההגנה, על כך שעשו סולחה עם הנאשמים. ההגנה עתרה ליתן לסולחה משקל משמעותי לקולא.

פסיקת בית המשפט העליון רואה בסולחה אקט חיובי, וכאשר נלוות אליה הודייה וחרטה, ניתן אף לראות בה כבאה בגדרי סעיף 40א(5) לחוק: **"מאמצי הנאשם לתיקון תוצאת העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה"**. היא עשויה להוות נדבך משמעותי לקולא בשיקולי בית המשפט לעונש, נוכח הצורך לעודד השכנת שלום ומניעת הידרדרות הסכסוך לשפיכות דמים נמשכת(ע"פ 5998/15 עקול נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (נבו 27.6.2016)).

לצד זאת, נקבע כי הסולחה אינה יכולה לשמש תחליף לענישה על פי חוק ולא מאיינת את הצורך בה, בין היתר נוכח החשש להחלשת ההרתעה וחשיפת קורבן העבירה ללחצים:

"מתן גושפנקה ל"סולחות" כמעין "מרכיב משלים" לדרכי הענישה הקבועים בדין, יש בו כדי להוות מעין הפרטה פסולה של ההליך הפלילי. לא זו בלבד שאין במערך ההסכמות בין משפחת העבריין לבין משפחת הקורבן כדי להוות חלופה לדין הפלילי, אלא שהשלמה עם מעגל אלימות הכולל שימוש בנשק חם בטרם הצדדים פועלים ליישוב מחלוקותיהם "בדרכי שלום" חותר תחת יסודות הדין הפלילי. איתותה של מערכת המשפט כי "סולחה" עשויה להביא להקלה משמעותית בעונשו של העבריין מחליש את ההרתעה מפני ביצוע עבירות וחושף את קורבן העבירה ואת משפחתו ללחצים פסולים". (ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח פסקה 22 (נבו 5.11.2019)).

דומה שהדברים כמו נכתבו למקרה שלנו. עדותם של שלומי ומיקו פיס העלתה לכל הפחות סימני שאלה בדבר מקור הסכסוך וה"סולחה" הנטענת. שלומי טען בחקירתו כי אינו מכיר את הנאשמים, לבד מנאשם 1 ואביו, **והוא חבר טוב שלהם**. הוא סרב למסור פרטים על מהות הסכסוך בגינו נקשר קשר לרצוח אותו ואת בנו, וחזר על כך שמדובר ב"פלונטר שכונתי, ילדים שרבו ביניהם" (עמוד 21 שורות 21, 31 ועמוד 22 שורה 3). גם מיקו כינה את הסכסוך: **"סתם ויכוחים של ילדים, ילדים קטנים, ויכוח סתם. לא משהו רציני. חילופי מילים...ואי הבנות"** (עמוד 22 שורה 30), דברים העומדים בניגוד מוחלט לחומרת הפעולות שבוצעו נגדו. גם הוא טען כי אינו מכיר את בני החבורה, רק את נאשם 1, וכאשר הוטח בפניו כי נאשם 1 הודה כי בא עם אקדח לחוף הים ביחד עם נאשם 6 וחפש אותו על מנת לרצוח אותו, השיב: **"כן, תמיד בבית משפט מעצים את הכל, זה לא ככה"** (עמוד 23 שורה 3). מבלי שאקבע מסמרות בדבר אמינות העדים ומקור המוטיבציה שלהם לבוא ולהעיד, הרי שלאור האמור לעיל ועמדת הפסיקה, רכיב הסולחה ישקל אף הוא.

אדון עתה בנפרד בכל אחד מהנאשמים, המתחם ההולם את מעשיו והרף בתוך המתחם.

נאשם 1

הנאשם הורשע באישום הראשון בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (חבלה בכוונה מחמירה) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק וסיוע לחבלה בכוונה מחמירה בצוותא, לפי סעיפים 329(א)(1), 29 ו-31 לחוק, ובאישום השלישי בשתי עבירות של קשירת קשר לפשע (קשירת קשר לרצח בנסיבות מחמירות של שלומי פיס ושל מיקו פיס) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, ונשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק.

השיקולים לקביעת מתחם העונש ההולם

א. חלקו היחסי של נאשם 1 בביצוע העבירות ומידת ההשפעה של אחר עליו [סעיף 40ט(א)(2) לחוק] -

באישום הראשון הנאשם קשר עם נאשמים 2 - 4 קשר לפגוע במשומר, עקב סכסוך קודם שהיה לארבעתם עמו. ביום האירוע, לאחר שנודע לנאשמים כי משומר ממתין במספרה בחולון, הצטיידו נאשמים 2 ו-3 בשני סכינים, שתי מסיכות מנתחים ובחולצות קפוצ'ון. נאשם 4 והנאשם הסיעו אותם לכיכר סמוכה, ברכב אותו שכר נאשם 4 ובו נהג, ולוחית הזיהוי שלו כוסתה. הנאשם ונאשם 4 המתינו לנאשמים 2 ו-3 בכיכר עד שיסיימו את תקיפת משומר, ומילטו אותם לאחר מכן ברכב.

באישום השלישי, לאחר הירי בנופשונת וחשדו של הנאשם במעורבים בירי, הוא קשר עם נאשמים 4, 5, ו-7 קשר לרצוח את שלומי באמצעות ירי, ונסע עם יתר הקושרים לביתו של שלומי, במטרה ללמוד את השטח ולתכנן כיצד לירות בו ולגרום למותו. בהגיעם לבית ביצעו את פעולות הבדיקה שפורטו לעיל. משתם לימוד השטח עזבו הנאשמים את המקום. למחרת, לאחר שנודע לנאשם כי מיקו שוהה בחוף בראשון לציון, קשר עם נאשם 6 קשר בכוונה לגרום למותו של מיקו, בסיוע נאשם 7, באמצעות ירי באקדח (ובו מחסנית עם כדורים) שהחזיק נאשם 6. על כן ביקש הנאשם מנאשם 6 למסור לו את האקדח, ותכנן את פרטי ההתנקשות עם נאשמים 6 ו-7, כאמור בכתב האישום, ואף הורה לנאשם 7 לכבות את הטלפון הסלולרי שברשותו. בהמשך, נסע עם נאשם 7 לביתו של נאשם 6, קיבל מידיה את האקדח, ונסע עם נאשם 6 על קטנוע לחוף הים. כשהגיעו סמוך לחוף, נכנס הנאשם למסעדת "בייליס", כשהוא אוחז באקדח, חיפש את מיקו אך לא מצא אותו. הוא פנה לחפש אותו בטיילת שבחוף, אך משהבחין בניידת משטרה נוסעת לעברו, עלה על הקטנוע ונמלט מהמקום ביחד עם נאשם 6.

ב. התכנון שקדם לביצוע העבירה [סעיף 40ט(א)(1) לחוק] - באישום הראשון, תוכנית הקשר, דהיינו פגיעה במשומר באמצעות דקירות סכין, הוכנה על ידי הנאשמים עוד קודם ליום האירוע, עקב הסכסוך עמו. ביום האירוע נקרתה בידי הנאשמים ההזדמנות, כשמעו משומר ממתין ליד מספרה. אז הצטיידו הנאשמים בציד

כמפורט לעיל, סיכמו את דרכי ההגעה והמילוט, ובמהלך הנסיעה, כיסה אחד הנאשמים את לוחית הרישוי האחורית של הרכב. באישום השלישי מדובר בעבירות קשירות קשר אשר במהותן עוסקות בתכנון. בפועל התכנון בעניין שלומי כלל גם ביצוע, ובעניין מיקו, כלל שלבים מתקדמים של ביצוע.

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה והנזק שנגרם בפועל [סעיפים 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק] - באישום הראשון**, דרך זו של תקיפה - חיתוך הצוואר בסכין, היתה צפויה לגרום נזק משמעותי, בהיות הצוואר איזור רגיש בו עוברים כלי דם מרכזיים. למזלם של כל המעורבים, הנזק הסתכם בחתך שדרש חיטוי, הרדמה מקומית ותפירה (2/ת). **באישום השלישי**, הנזק שהיה צפוי להיגרם אילו תוכנית הקשר היתה יוצאת אל הפועל, הוא מותם של שלומי ומיקו, וכן סיכון אפשרי לפגיעה בחפים מפשע, אילו היה הירי במיקו היה מתבצע במסעדה או על חוף הים.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה [סעיף 40ט(א)(5) לחוק]** - בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, היה הנאשם חלק מקבוצה שהתנהלה יחדיו במטרה לבצע עבירות אלימות חמורות. הסיבות בשני האישומים הן סכסוך עם הקורבנות.

לסיכום, באירוע הראשון מדובר בסיוע בדרגה גבוהה. הנאשם היה שותף בתכנון הפגיעה, והסיוע שהגיש התבטא בהסעת המבצעים העיקריים ביחד עם נאשם 4 שנהג ברכב, המתנה עד לביצוע התקיפה, ומילוטם לאחר מכן. אין לומר כי נאשם 1 לא תרם תרומה אקטיבית לביצוע העבירה. על כן מתחם העונש לא יפחת ממחצית המתחם שנקבע למבצע העיקרי (נאשם 2), דהיינו, בין 12 - 24 חודשי מאסר.

באירועי האישום השלישי, הנאשם השתתף כמו האחרים בקשירת הקשר לרצח שלומי, וביצוע הפעולות לצורך לימוד השטח. בקשירת הקשר לרצח מיקו, חלקו היה המרכזי ביותר. הוא היה שותף בתכנון הרצח, הוא זה שאמור היה לבצע אותו, הוא הצטייד באקדח, הוא נסע עם האקדח למקום המשוער שם אמור היה מיקו להיות, ואף חיפש אותו במסעדה ובחוף עד שראה את השוטרים.

התביעה עתרה לקבוע מתחם עונש הולם לקשירת הקשר לרצח שלומי בין 14 - 20 חודשי מאסר בפועל, וכך אקבע, בהיות המתחם סביר, הגם שעל הצד הנמוך. המתחם ההולם את חלקו של נאשם 1 בקשירת הקשר לרצח את מיקו ובנשיאת נשק הוא בין 36 - 56 חודשי מאסר בפועל.

העונש בתוך המתחם

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו [סעיף 40יא(1) ו-(2) לחוק]** - הנאשם בן 27, נשוי ואב לתינוקת שנולדה בעת מעצרו, אותה פגש פעמים בודדות. מאז מעצרו נדרשה אשתו לטיפולים רפואיים.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לחזור למוטב [סעיף 40יא(4) לחוק]** - הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום המתוקן, ובכך יש כדי ללמד על קבלת אחריות.

ג. **נסיבות חיים קשות של הנאשם [סעיף 40יא(8) לחוק]** - הנאשם גדל במשפחה מורכבת, אביו מרצה עונש מאסר, ולטענת הסניגור, כבר בילדותו נחשף הנאשם לנורמות עברייניות כשחיפש מסגרת שייכות קבועה.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם [סעיף 40יא(11) לחוק]** - לנאשם שלוש הרשעות קודמות. הראשונה בעבירה של הסגת גבול פלילית שבוצעה בשנת 2013, השניה קשירת קשר לפשע והחזקת מטבעות מזויפים שבוצעה

בשנת 2015. בגין שתי אלה נדון הנאשם למאסר מותנה בלבד. הרשעה שלישית משנת 2017 בעבירת קשירת קשר לביצוע פשע (תפ"ח 45877-08-16), במסגרתה הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, ביחד עם אביו ואחרים, בעבירה של קשירת קשר לירות ולפגוע בשכן שלהם מור אלגרבל (להלן: "המנוח"), עקב סכסוך בין המנוח לאביו של הנאשם. בהתאם לתוכנית הקשר, הומת המנוח על ידי שניים מהקושרים, שירו בו באקדח תוך כדי נסיעה באופנוע. העבירה בוצעה בשנת 2010, וכתב האישום הוגש רק שש שנים לאחר מכן. לא ניתן להתעלם מהעובדה שדפוס הפעולה בנסיבות תיק זה, זהה. אמנם הנאשם לא הורשע בעבירות אלימות שבוצעו אחרי שנת 2010, ועובדה זו תיזקף לזכותו. לצד זאת, אין עסקינן במעידה חד פעמית, אלא בעבירות אלימות קשות שהיה הנאשם מעורב בהן, בהיותו חלק מקבוצה שהתנהלה יחדיו במטרה לבצע עבירות אלימות חמורות.

בנסיבות אלה, אציע לחברי להעמיד את עונשו של הנאשם ברף אמצעי של המתחם, כדי לתת ביטוי לעבר הפלילי מצד אחד, אך גם להודייה המהירה והחרטה, מהצד השני. **בגין האישום הראשון - 18 חודשי מאסר, בגין האישום השלישי - 17 חודשי מאסר (קשירת הקשר לרצח שלומי), ו-46 חודשי מאסר (קשירת הקשר לרצח מיקו ונשיאת הנשק).**

נאשמים 2 ו-3

הנאשמים הורשעו באישום הראשון בלבד, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (חבלה בכוונה מחמירה) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, חבלה בכוונה מחמירה בצוותא, לפי סעיפים 329(א)(1) ו-29 לחוק והחזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק.

השיקולים לקביעת מתחם העונש ההולם

א. **חלקם של נאשמים 2 ו-3 בביצוע העבירה ומידת השפעתו של אחר עליהם [סעיף 40ט(א)(2) לחוק] -** נאשמים 2 ו-2 קשרו עם נאשמים 1 ו-4 קשר לפגוע במשומר, עקב סכסוך קודם שהיה לארבעתם עמו. ביום האירוע, לאחר שנודע לנאשמים 1 - 4 כי משומר ממתין במספרה בחולון, הצטיידו נאשמים 2 ו-3 בשני סכינים, שתי מסכות מנתחים וחולצות קפוצ'ון, וסוכם כי נאשמים 1 ו-4 יסיעו את נאשמים 2 ו-3 עד לכיכר הסמוכה למספרה (להלן: "הכיכר"), וימתינו להם שם על מנת למלטם מהמקום, לאחר שידקרו את משומר. נאשמים 2 ו-3 נסעו ביחד עם נאשמים 1 ו-4, ברכב שכור בו נהג נאשם 4, לכיכר. נאשמים 1 ו-4 המתו ברכב, ונאשמים 2 ו-3 יצאו מהרכב כשאת ראשם מכסה כובע הקפוצ'ון, את פניהם מכסה מסיכת המנתחים ובידיהם סכינים, והתקדמו למספרה שם היה משומר. הם הגיעו למספרה בריצה, משומר קם על רגליו, נאשם 2 דקר אותו בצווארו וגרם לו לחתך, וכן ניסה לחתוך את הצוואר והפנים פעמיים נוספות, ונאשם 3 ניסה במקביל לחתוך את גופו של משומר. מיד לאחר מכן, נמלטו נאשמים 2 ו-3 לכיכר, עלו על הרכב בו המתו להם נאשמים 1 ו-4, והארבעה נמלטו מהמקום.

חלקם של נאשמים 2 ו-3 הוא עיקרי ומשמעותי, הם היו שותפים לתכנון, וביצעו בפועל את התקיפה. חלקו של נאשם 2 גדול יותר **במידת מה** שכן הוא הצליח לדקור, בעוד נאשם 3 רק ניסה ולא הצליח.

ב. **התכנון שקדם לביצוע העבירה [סעיף 40ט(א)(1) לחוק] -** תוכנית הקשר היתה קיימת תקופה לא ידועה, עקב הסכסוך עם משומר. ביום האירוע נקרתה בידי הנאשמים ההזדמנות. אז הצטיידו הנאשמים בציד כמפורט לעיל, סיכמו את דרכי ההגעה והמילוט עם נאשמים 1 ו-4 ויצאו לדרך. במהלך הנסיעה, כיסה אחד הנאשמים את לוחית הרישוי האחורית של הרכב.

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה והנזק שנגרם בפועל [סעיפים 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק] -** דרך זו של תקיפה, חיתוך הצוואר בסכין, היתה צפויה לגרום נזק משמעותי, בהיות הצוואר איזור רגיש בו עוברים כלי דם מרכזיים. למזלם של כל המעורבים, הנזק הסתכם בחתך בצוואר, שדרש חיטוי, הרדמה מקומית ותפירה **(2/ת).**

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירה [סעיף 40ט(א)(5) לחוק] -** בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, היו הנאשמים חלק מקבוצה שהתנהלה יחדיו במטרה לבצע עבירות אלימות חמורות, ובתקופה שקדמה ליום האירוע, התגלע סכסוך בין נאשמים 1 - 4 לבין משומר.

לסיכום - בקביעת המתחם שקלתי את ההתארגנות המוקדמת של הקבוצה לביצוע עבירות אלימות חמורות, את תכנון הפגיעה במשומר מבעוד מועד, את ההצטיידות ואת התקיפה באיזור רגיש של הגוף באמצעות סכינים, על ידי שני תוקפים, ומנגד, פגיעה רק מסכינה של אחד התוקפים ושאינה מן החמורות. **בשים לב לכלל השיקולים הללו, המתחם ההולם לנסיבותיו של נאשם 2 הוא בין 24 - 48 חודשי מאסר ולנסיבותיו של נאשם 3 בין 20 - 40 חודשי מאסר.**

העונש בתוך המתחם נאשם 2

- א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו [סעיף 40יא(1) ו-(2) לחוק] -** הנאשם רווק בן 26.
- ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לחזור למוטב [סעיף 40יא(4) לחוק] -** הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום המתוקן, ובכך יש כדי ללמד על קבלת אחריות.
- ג. **נסיבות חיים קשות של הנאשם [סעיף 40יא(8) לחוק] -** גדל במשפחה מורכבת, בשכונת מצוקה.
- ד. **עברו הפלילי של הנאשם [סעיף 40יא(11) לחוק] -** לנאשם שלוש הרשעות קודמות. שתיים מהן בעבירות של החזקת סכין מהשנים 2016 ו-2018 ותלויים ועומדים נגדו בגין שני מאסרים על תנאי בני הפעלה. הרשעה נוספת משנת 2016 בגין עבירה של שימוש בכח או באיומים למנוע מעצר, בגינה נדון הנאשם למאסר מותנה.
- נוכח עברו הפלילי הרלוונטי של הנאשם, וביצוע העבירות חרף קיומם של שני מאסרים מותנים ותלויים ועומדים נגדו, ומנגד, נסיבות חיי הקשות, הודייתו המהירה והחיסכון בזמן השיפוט, אציע לחברי להשית עליו עונש של **30 חודשי מאסר**. המאסרים המותנים ירוצו בחציים בחופף, נוכח הודייתו של הנאשם והבעת החרטה.

העונש בתוך המתחם - נאשם 3

- א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו [סעיף 40יא(1) ו-(2) לחוק] -** הנאשם רווק, בן 22. ביצע את העבירות בגיל 20. מצבם הרפואי של אביו ואחותו - כמפורט בתסקיר. אמו עובדת במשרה חלקית והנאשם עוזר לה בטיפול באביו ובאחותו. כתוצאה משהותו במעצר נוצרו לנאשם חובות.
- ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לחזור למוטב [סעיף 40יא(4) לחוק] -** הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום המתוקן, ובכך יש כדי ללמד על קבלת אחריות. בנוסף, מאז ששוחרר ממעצר לתנאים מגבילים והתאפשר לו לעבוד, הנאשם יוצא כל בוקר לעבודה והחל בתהליך שיקום במסגרת שירות המבחן. התסקיר המשלים מלמד על מגמה חיובית בהתנהגותו ותפיסותיו של הנאשם. הוא משקיע מאמצים לשיקום אורחות חיו. ההערכה היא כי בעיתוי זה פחת הסיכון להישנות עבירות מצידו.

ג. **נסיבות חיים קשות של הנאשם [סעיף 40א(8) לחוק]** - בצעירותו סבל מלקויות למידה והוריו היו עסוקים בפרנסת המשפחה ובהשרדות כלכלית. כיום אביו של הנאשם ואחותו סובלים מקשיים בריאותיים, כמפורט בתסקיר.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם [סעיף 40א(11) לחוק]** -לנאשם הרשעה אחת, משנת 2017, בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, אותה ביצע בהיותו קטין. כיום הוא מחזיק ברישיון לצריכת קנאביס רפואי.

נוכח גילו הצעיר של הנאשם, עבר פלילי שאינו מכביד, הודייתו המהירה וקבלת אחריות, העונש ימוקם בתחתית המתחם, **דהיינו, 20 חודשי מאסר בפועל.**

אשר לחריגה לקולא מהמתחם, כעתירת הסניגור - מתסקירי שירות המבחן עולה כי כבר בתחילת ההליך הטיפולי קיבל הנאשם אחריות על מעשיו, אך לצד זאת הפנים דפוסים עברייניים והתקשה להתנתק משותפיו לעבירה. בהמשך הטיפול במסגרת הקבוצה, ביטא הנאשם חרטה אותנטית ורצון בשיקום חייו ובביסוס אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן המליץ לשקול בחיוב לגזור עליו עונש מאסר לריצוי בעבודת שירות, לאחר ששהה במעצר כ-4.5 חודשים.

אכן, לא ניתן להתעלם מהדרך השיקומית שעבר הנאשם, שהינו צעיר לימים, ומרצונו לבסס אורח חיים נורמטיבי, כולל עבודה מסודרת בחודשים האחרונים ושביעות רצון המעסיק שהעיד בפניו. לצד זאת, הסיכון הנשקף ממנו עדיין קיים, גם אם פחת, כאמור בתסקיר, והסטייה המבוקשת מהמתחם גדולה. במאזן השיקולים אני סבורה כי יש מקום לסטות סטיית מה מהמתחם, ולהפחית מהעונש 6 חודשים, באופן שיושת על הנאשם **מאסר בן 14 חודשים, בניכוי תקופת המעצר.**

נאשם 4

נאשם 4 מעורב באישום הראשון ובאישום השלישי. הוא הורשע באישום הראשון בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע(חבלה בכוונה מחמירה) לפי סעיף 499א(1) לחוק, וסיוע לחבלה בכוונה מחמירה בצוותא, לפי סעיפים 329א(1), 29 ו-31 לחוק, ובאישום השלישי בעבירה של קשירת קשר לפשע (רצח בנסיבות מחמירות של שלומי פיס), לפי סעיף 499א(1) לחוק.

השיקולים לקביעת מתחם העונש ההולם

א. **חלקו היחסי בביצוע העבירות ומידת ההשפעה של אחר עליו [סעיף 40א(2) לחוק] - באישום הראשון**, הנאשם קשר עם נאשמים 1 - 3 קשר לפגוע במשומר ולגרום לו לחבלה חמורה באמצעות דקירות סכין, בעקבות סכסוך עמו. ביום האירוע, לאחר שנודע לנאשמים כי משומר ממתיך במספרה בחולון, הצטיידו נאשמים 2 ו-3 בשני סכינים, שתי מסיכות מנתחים ובחולצות קפוצ'ון, והנאשם הסיע אותם לכיכר סמוכה, ברכב אותו שכר, שלוחית הזיהוי שלו כוסתה, ביחד עם נאשם 1. הנאשם ונאשם 1 המתינו לנאשמים 2 ו-3 בכיכר עד שסיימו את תקיפת משומר, ומילטו אותם לאחר מכן ברכב. **באישום השלישי** נאשם 4 קשר עם נאשמים 1, 5 ו-7 קשר לגרום למותו של שלומי באמצעות ירי. למחרת היום, במסגרת הקשר, נסע נאשם 4 עם יתר הקושרים לביתו של שלומי ברמת השרון, במטרה ללמוד את השטח ולתכנן כיצד לירות בו ולגרום למותו. בהגיעם לבית ביצעו את פעולות הבדיקה שפורטו לעיל. משתם לימוד השטח עזבו הנאשמים את המקום.

ב. **התכנון שקדם לביצוע העבירה [סעיף 40א(1) לחוק]** - באישום הראשון קדם לעבירה תכנון, לפגוע במשומר באמצעות דקירות סכין. כששמעו הקושרים שמשומר במספרה, הוציאו את התוכנית לפועל, כמפורט

לעיל. באישום השלישי מדובר בעבירת קשירת קשר אשר במהותה עוסקת בתכנון. בפועל התכנון כלל גם חלק מהביצוע.

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה והנזק שנגרם בפועל [סעיפים 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק] - באישום הראשון** נזק משמעותי היה צפוי להיגרם, בהיות הדקירה באמצעות סכין, וכוונה לצוואר שהוא איזור רגיש בו עוברים כלי דם מרכזיים. למרבה המזל הסתכם הנזק בחתך בצוואר שדרש חיטוי, הרדמה מקומית ותפירה (2/ת). האישום השלישי עוסק בעבירות תכנון בלבד, ולא נגרם נזק לקורבנות המיועדים. הנזק שהיה עלול להיגרם אילו תוכנית הרצח של שלומי היתה יוצאת אל הפועל, מובן מאליו.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה [סעיף 40ט(א)(5) לחוק]** - בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, היה הנאשם חלק מקבוצה שהתנהלה יחדיו במטרה לבצע עבירות אלימות חמורות, והעבירות בוצעו על רקע סכסוכים של בני החבורה עם אחרים.

לסיכום - באישום הראשון, הנאשם היה חלק מהקשר לפגיעה חמורה במשומר, וסייע לפוגעים סיוע משמעותי של הסעה למקום ומילוטם ממנו. על כן, מתחם העונש לא יפחת ממחצית המתחם שנקבע למבצע העיקרי (נאשם 2), דהיינו, בין 1 - 2 שנות מאסר בפועל.

באישום השלישי השתתף בקשירת קשר לרצח שלומי פיס. היות וחלקיהם של כל הקושרים בקשר זה, היו זהים, כמתואר בכתב האישום, מתחם העונש יהיה אחיד לכולם, בין 14 - 20 חודשי מאסר בפועל.

העונש בתוך המתחם

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו [סעיף 40יא(1) ו-(2) לחוק]** - הנאשם, בן 29, נשוי ואב לשלושה ילדים. מעצרו של הנאשם גרם לפגיעה רגשית חמורה אצל ילדיו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לחזור למוטב [סעיף 40יא(4) לחוק]** - הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום המתוקן, ובכך יש כדי ללמד על קבלת אחריות. שירות המבחן בתסקיר שניתן בעניינו, התרשם מטשטוש וצמצום מעורבותו בהתנהלות האלימה. לצד זאת, סביב נישואיו של הנאשם לפני כחמש שנים חלה התמתנות בהתנהלותו, והוא שמר על יציבות תעסוקתית, אשר הופרה עם פיטוריו במשבר הקורונה. אז חלה בהתנהגותו נסיגה אשר עמדה, בין היתר, ברקע לנסיבות מעצרו. הגורמים המקצועיים בשירות המבחן התרשמו כי הנאשם החל לבחון בביקורתיות את מעשיו והשלכותיהם על משפחתו ותעסוקתו, והוא גם הביע נכונות להשתלב בטיפול.

ג. **נסיבות חיים קשות של הנאשם [סעיף 40יא(8) לחוק]** - הנאשם בן למשפחה המונה 10 ילדים. גדל בבית ללא תמיכה או הכוונה.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם [סעיף 40יא(11) לחוק]** - לנאשם הרשעה בעבירת גניבה שבוצעה בשנת 2011. בשנת 2013 הורשע הנאשם בעבירה של נשיאת מטען חבלה, בגינה נגזר עליו מאסר בן 24 חודשים. לאחר השחרור מהמאסר לא הורשע הנאשם בעבירות נוספות.

בשים לב לעבר הפלילי הרלוונטי, אך הישן יחסית, ולסיכויי השיקום, מצאתי למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם, ואציע לחברי לגזור עליו **30 חודשי מאסר בפועל**.

נאשם 5

היה מעורב באישום השלישי בלבד, והורשע בעבירה של קשירת קשר לפשע (קשירת קשר לרצח בנסיבות מחמירות של שלומי פיס), לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

השיקולים לקביעת מתחם העונש ההולם

א. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות ומידת ההשפעה של אחר עליו [סעיף 40ט(א)(2) לחוק]**

- עקב אירוע הירי בנופשונת, חשדו נאשמים 1 ו-5 כי קיימת אפשרות שהירי בוצע לעברו של נאשם 5 ומעורבים בו מיקו, שלומי וטורס, עימם היה להם סכסוך קודם. ביום 27.6.2020, קשר הנאשם קשר עם נאשמים 1, 4, ו-7, לגרום למותו של שלומי באמצעות ירי. למחרת היום, במסגרת הקשר, נסע נאשם 5 עם יתר הקושרים לביתו של שלומי ברמת השרון, במטרה ללמוד את השטח ולתכנן כיצד לירות בו ולגרום למותו. בהגיעם לבית ביצעו את פעולות הבדיקה שפורטו לעיל. משתם לימוד השטח עזבו הנאשמים את המקום.

ב. **התכנון שקדם לביצוע העבירה [סעיף 40ט(א)(1) לחוק]** - מדובר בעבירת קשירת קשר אשר במהותה עוסקת בתכנון. בפועל התכנון כלל גם תחילתו של ביצוע.

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה והנזק שנגרם בפועל [סעיפים 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק]** - מדובר בעבירה של תכנון, ולא נגרם נזק לקורבן המיועד. הנזק שהיה עלול להיגרם אילו תוכנית הרצח של שלומי היתה יוצאת אל הפועל, מובן מאליו.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה [סעיף 40ט(א)(5) לחוק]** - בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה הנאשם חלק מקבוצה שהתנהלה יחדיו במטרה לבצע עבירות אלימות חמורות, והסיבה לביצוע העבירה היא חששו של הנאשם כי הירי כוון לעברו.

חלקיהם של כל הקושרים בקשר זה היה שווה, ולכן מתחם העונש יהיה אחיד לכל הקושרים **בין 14 - 20 חודשי מאסר בפועל**.

העונש בתוך המתחם

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו [סעיף 40יא(1) ו-(2) לחוק]** - הנאשם בן 31, נשוי ואב לשני פעוטות, אשתו בת 25 אינה עובדת מחוץ לבית והוא המפרנס היחיד.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לחזור למוטב [סעיף 40יא(4) לחוק]** - הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום המתוקן, ובכך יש ללמד על קבלת אחריות.

ג. **נסיבות חיים קשות של הנאשם [סעיף 40יא(8) לחוק]** - הנאשם סיים 10 שנות לימוד. עם נשירתו מבית הספר, בהיעדר מסגרת, חלה התדרדרות בתפקודו והוא החל במעורבות בפלילים. בשנת 2010 עבר תאונת דרכים קשה ונדרש להליך שיקום ממושך.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם [סעיף 40יא(11) לחוק]** - לנאשם עבר פלילי רלוונטי, אך ישן מאוד (עבירות

שבוצעו בשנת 2007 ונדונו בבית המשפט לנוער) והוא לא הורשע בעבירה מזה 13 שנים.

בנסיבות העניין מצאתי לקבל את עמדת התביעה; אמקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם, ואחריו מהמתחם לקולא, כך שיגזר עליו עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודת שירות (תוך שהבאתי בחשבון גם את תקופת מעצרו באיזוק אלקטרוני).

נאשם 6

מעורב באישומים השני והשלישי. באישום השני הורשע בעבירה של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק, ובאישום השלישי בעבירות של קשירת קשר לפשע (רצח בנסיבות מחמירות של מיקו פיס) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, והחזקת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק.

השיקולים לקביעת מתחם העונש ההולם

א. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות [סעיף 40ט(א)(2) לחוק] - באישום השני הנאשם החזיק ואחסן במחסן ביתו אקדח מסוג סטאלקר ומחסנית ובה שבעה כדורי אקדח.

באישום השלישי, עקב חשדם של נאשמים 1 ו-5 כי מיקו פיס מעורב בירי לעבר נאשם 5, ביום 29.6.2020, לאחר שנודע כי מיקו שוהה בחוף בראשון לציון, קשר הנאשם קשר עם נאשם 1 לגרום למותו של מיקו, בסיוע נאשם 7, באמצעות ירי באקדח מסוג זיג זאור ובו מחסנית עם כדורים, שהחזיק במחסן ביתו. במסגרת התכנית, יצר נאשם 1 קשר עם הנאשם וביקש ממנו למסור לו את האקדח. במקביל תאמו נאשמים 1, 6 ו-7 כי יתפצלו, כך שהנאשם יסיע את נאשם 1 לחוף באופנוע, ונאשם 7 ימתין לו ברכב עד לאחר ביצוע הירי. נאשמים 1 ו-7 נסעו לביתו של נאשם 6, שם מסר הנאשם לנאשם 1 את האקדח. הנאשם ונאשם 1 עלו על קטנוע ונסעו לכיוון החוף, בעוד נאשם 7 ממתין להם במקום שנקבע מראש. משהגיעו סמוך לחוף, נכנס נאשם 1 למסעדת "בייליס", כשהוא אוחז באקדח, וחיפש את מיקו אך לא מצא אותו. הוא פנה לחפש אותו בטיילת שבחוף, אך משראה נידת משטרה נוסעת לעברו, עלה על הקטנוע ונמלט מהמקום ביחד עם הנאשם.

ב. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה [סעיף 40ט(א)(3) לחוק] - נקבע בפסיקה כי החזקת נשק חם בידי מי שאינו מורשה לכך עלולה להוביל לתוצאות הרוג אסון, ולגבות מחירים כבדים בנפש. משכך, הסיכון הפוטנציאלי הגלום בעבירת החזקת נשק הוא רב. החזקת נשק עלולה גם להוביל לפעילות עבריינית המאיימת על שלום הציבור כולו. באישום השלישי הסיכון כמעט התממש, ואמור היה להסתיים ברצח מיקו פיס.

ג. הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה [סעיף 40ט(א)(5) לחוק] - בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה הנאשם חלק מקבוצה שהתנהלה יחדיו במטרה לבצע עבירות אלימות חמורות. האירועים המפורטים באישום השלישי אירעו על רקע חשד של אחד מבני החבורה כי מיקו ושלושי מבקשים לפגוע בו.

מתחם העונש בגין האישום השני - החזקת אקדח אחד ולצידו תחמושת בין 1 - 2 שנות מאסר.

מתחם העונש בגין האישום השלישי - קשירת קשר לרצח, כולל אספקת האקדח שימשם לביצועו (בגין כך הורשע בעבירה נוספת של החזקת נשק), הסעת המבצע למקום, המתנה לו ומילוטו לאחר מכן בין 30 - 50 חודשי מאסר בפועל.

העונש בתוך המתחם

- א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו [סעיף 40א(1) ו-(2) לחוק]** - הנאשם בן 25 ואב לשלושה.
- ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לחזור למוטב [סעיף 40א(4) לחוק]** - הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום המתוקן, ובכך יש כדי ללמד על קבלת אחריות.
- ג. **נסיבות חיים קשות של הנאשם [סעיף 40א(8) לחוק]** - הנאשם בן למשפחה קשת יום, לפני כשנתיים חלתה אמו.
- ה. **עברו הפלילי של הנאשם [סעיף 40א(11) לחוק]** - הנאשם הורשע בשנת 2017 בעבירות של פגיעה כשהעבריין מזוין וחבלה חמורה, בגין נגזרו עליו 22 חודשי מאסר בפועל. ממאסר זה שוחרר ברישיון, ואת העבירות הנדונות כאן ביצע חרף מאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו, ופחות משנה מתום רישיון האסיר שלו.
- על כן יש למקם את הנאשם באמצע המתחם, ואמליץ לחברי להשית עליו **58 חודשי מאסר**, ולהפעיל את המאסר המותנה בן שישה חודשים חציו במצטבר וחציו בחופף, עקב ההודייה וקבלת האחריות.

נאשם 7

מעורב באישום השלישי בלבד. הורשע בשתי עבירות, האחת קשירת קשר לרצח שלומי פיס והשניה, סיוע לקשירת קשר לרצח מיקו פיס.

- א. **חלקו היחסי של נאשם 7 בביצוע העבירות ומידת ההשפעה של אחר עליו [סעיף 40א(2) לחוק]** - עקב אירוע הירי בנופשונת, חשדו נאשמים 1 ו-5 כי קיימת אפשרות שהירי בוצע לעברו של נאשם 5 ומעורבים בו מיקו, שלומי וטורס, עימם היה להם סכסוך קודם. על כן קשר הנאשם עם נאשמים 1, 4, ו-5 לגרום למותו של שלומי באמצעות ירי. במסגרת הקשר, ביום 28.6.2020 סמוך לשעה 23:00, הגיעו הקושרים לביתו של שלומי ברמת השרון, במטרה ללמוד את השטח ולתכנן כיצד לירות בו ולגרום למותו. בהגיעם לבית בדקו את אפשרויות ההתנקשות כמפורט לעיל. משתם לימוד השטח עזבו הנאשמים את המקום.
- במסגרת הקשר לרצח מיקו, הנאשם סייע לנאשמים 1 ו-6, בכך שאמור היה להמתין לנאשם 1 ברכב עד לאחר ביצוע הירי, ונאשם 1 אף הורה לו לכבות את הטלפון הסלולרי שברשותו. כאשר נסעו נאשמים 1 ו-6 לחוף, המתין הנאשם במקום שנקבע מראש. בסופו של דבר נמלטו נאשמים 1 ו-6 על האופנוע של נאשם 6.
- ב. **התכנון שקדם לביצוע העבירה [סעיף 40א(1) לחוק]** - בשני המקרים נוסף לתכנון גם תחילתו של ביצוע, בקשר לרצח מיקו, הביצוע הגיע לשלב מתקדם.
- ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה [סעיף 40א(3) לחוק]** - רצח של שלומי ומיקו, כמו גם הסיכון האפשרי לפגיעה בחפים מפשע אילו היה הירי מתבצע במסעדה או על חוף הים.
- ד. **הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה [סעיף 40א(5) לחוק]** - בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה הנאשם חלק מקבוצה שהתנהלה יחדיו במטרה לבצע עבירות אלימות חמורות, והאירועים המפורטים באישום השלישי אירעו על רקע חשד של אחד מבני החבורה כי מיקו ושלומי מבקשים לפגוע בו.

על כן מתחם העונש ההולם את מעשיו הנאשם **בגין קשירת הקשר לרצח שלומי 14 - 20 חודשי מאסר בפועל**.

בגין הסיוע לקשירת הקשר לרצח מיקו, בשים לב למתחמים שנקבעו לנאשמים 1 ו-6, להנחיות הפסיקה, כי עונשו של המסייע לא יחושב בהכרח באופן מתמטי מדויק כחצי מעונשו של המבצע העיקרי, אלא הוא תלוי בעוצמת הסיוע, ולעוצמת הסיוע הנמוכה יחסית של נאשם 7, אציע לחבריי למקם את המתחם פחות ממחצית חלקיהם של נאשמים 1 ו-6, **בין 10 - 20 חודשי מאסר בפועל**.

העונש בתוך המתחם

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו [סעיף 40א(1) ו-(2) לחוק]** - הנאשם בן 26, רווק, מתגורר עם בת זוגו בבת ים והם עתידים להתחתן ביולי 2022. מבחינה כלכלית לנאשם חובות כספיים עקב הלוואות שנטל, בין היתר, כדי לסייע לאמו. כיום מנסה להסדיר את החובות במסגרת הליכי פש"ר.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לחזור למוטב [סעיף 40א(4) לחוק]** - הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, בכתב האישום המתוקן, ובכך יש ללמד על קבלת אחריות. הנאשם בקשר עם שירות המבחן ולוקח חלק בקבוצה טיפולית שיקומית ובסדנאות שונות.

ג. **נסיבות חיים קשות של הנאשם [סעיף 40א(8) לחוק]** - אלה תוארו בפרוטרוט בתסקיר. אזכיר רק העדר דמויות הוריות סמכותיות שתצבנה לו גבולות. עד היום הקשר עם הוריו בעייתי, והם לא התייצבו לצדו בדיונים.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם [סעיף 40א(11) לחוק]** - לנאשם אין עבר פלילי קודם.

בהעדר עבר פלילי, נטילת האחריות והמלצת שירות המבחן, ראוי למקמו בחלק התחתון של המתחם.

חריגה ממתחם העונש

ב"כ המאשימה הסכים לחרוג בעניינו של נאשם 7 ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, ולהשית עליו מאסר לריצוי בעבודת שירות. גם אני סבורה כי יש מקום לעשות כן, בשים לב לעברו הנקי של הנאשם, למאמצי השיקום שכללו ניתוק קשריו השוליים ומעבר לעיר אחרת, כמו גם השתלבות בתוכנית שיקום, ליציבות התעסוקתית, ולחלקו המינורי יחסית בעבירות.

אשר על כן, אציע לחבריי לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1 - אורן בן דוד:

1. מאסר בפועל למשך 81 חודשים.
2. יופעל מאסר מותנה בן 6 חודשים מתפ"ח 45877-08-16. המאסר המותנה יופעל בחציו בחופף ובחציו במצטבר, כך שסך כל תקופת המאסר שירצה נאשם 1 בגין גזר דין זה תהיה בת 84 חודשים ותימנה **מיום מעצרו, 8.7.20**.

3. 12 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה בה הורשע בתיק זה, או כל עבירת אלימות שהיא פשע.

4. 6 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות שהיא עוון.

5. פיצוי למתלונן משומר בסך 4,000 ₪.

נאשם 2 - מאור שחב:

1. מאסר בפועל למשך 30 חודשים.

2. יופעלו שני מאסרים מותנים בני 3 חודשים כל אחד (ת"פ 49559-04-19 מיום 2.7.2019 ות"פ 21533-02-17 מיום 17.9.2018). התקופה בת 6 חודשים תרוצה חציה בחופף וחציה במצטבר, כך **שסך כל תקופת המאסר שירצה נאשם 2 בגין גזר דין זה, תהיה בת 33 חודשים** ותימנה מיום מעצרו, 8.7.20.

3. 9 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה בה הורשע בתיק זה, או כל עבירת אלימות שהיא פשע.

4. 4 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות שהיא עוון.

5. פיצוי למתלונן משומר בסך 8,000 ₪.

נאשם 3 - לידור רופא:

1. **מאסר בפועל למשך 14 חודשים.** מתקופה זו תנוכה התקופה ששהה הנאשם במעצר בין 8.7.2020 - 21.1.2021

2. 6 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה בה הורשע בתיק זה, או כל עבירת אלימות שהיא פשע.

3. 3 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות שהיא עוון.

4. פיצוי למתלונן משומר בסך 6,000 ₪.

נאשם 4 - ליאור גלאם:

1. **מאסר בפועל למשך 30 חודשים,** שימנה מיום מעצרו 8.7.2020.

2. 9 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה בה הורשע בתיק זה, או כל עבירת אלימות שהיא פשע.

3. 4 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות שהיא עוון.

4. פיצוי למתלונן משומר בסך 4,000 ₪.

נאשם 5 - שי חזן:

1. **מאסר בן 9 חודשים לריצוי בעבודת שירות** באודיטוריום אניס ברחוב פעמונית 9 יפו, החל מיום 22.6.22. מתקופה זו לא תנוכה תקופת המעצר בין 8.7.2020 - 14.1.2021, שריצה הנאשם.
2. 6 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שיסיים לרצות את עבודת השירות עבירה בה הורשע בתיק זה, או כל עבירת אלימות שהיא פשע.
3. 4 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שיסיים לרצות את עבודת השירות כל עבירת אלימות שהיא עוון.

נאשם 6 - יוסי ביטון:

1. מאסר בפועל למשך 58 חודשים.
2. מפעילה מאסר מותנה בן 6 חודשים מת"פ 46270-09-17 מיום 16.1.2018. מתוכם 3 חודשים במצטבר והיתר בחופף, כך **שסך כל תקופת המאסר שריצה הנאשם בגין גזר דין זה תהיה בת 61 חודשים ותימנה מיום מעצרו, 8.7.20**.
3. 9 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה בה הורשע בתיק זה, או כל עבירת אלימות שהיא פשע.
4. 4 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות שהיא עוון.

נאשם 7 - חן ביטון:

1. **7 חודשי מאסר לריצוי בעבודת שירות**, אשר ירצו באגודה למען העיוור בגדרה, רחוב הרב יוסף גמליאל 1 גדרה, החל מיום 22.6.22, או מועד אחר שיועד לו על ידי הממונה על עבודת השירות. מתקופה זו לא תנוכה תקופת המעצר בין 8.7.2020 - 14.1.2021, שריצה הנאשם.
2. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שיסיים לרצות את עבודת השירות עבירה בה הורשע בתיק זה, או כל עבירת אלימות שהיא פשע.
3. 3 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שיסיים לרצות את עבודת השירות כל עבירת אלימות שהיא עוון.
4. צו מבחן למשך שנה מהיום.

הפיצויים האמורים יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 1.9.22. לא יופקד כל תשלום מסכום הפיצוי האמור במלואו ובמועדו, הרי שמלוא סכום הפיצוי יועמד לפירעון מיידי וישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום שבו אמור היה הנאשם לשלמו ועד למועד תשלומו בפועל.

טלי חיימוביץ, שופטת

השופט גלעד נויטל, נשיא, אב"ד:

אני מסכים.

השופט גלעד נויטל,
נשיא, אב"ד

השופטת לימור ביבי:

אני מסכימה.

לימור ביבי, שופטת

סוף דבר:

אנו מטילים אפוא, פה אחד, על הנאשמים את העונשים כמפורט בחוות דעתה של השופטת טלי חיימוביץ.

התביעה תעביר למזכירות בית המשפט תוך 7 ימים מהיום את פרטי המתלונן (משומר), לצורך העברת הפיצוי אליו.

המזכירות תשלח העתק של גזר הדין לשירות המבחן, ולממונה על עבודת שירות.

הוסברה לנאשמים זכותם לערער על פסק הדין תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"ב, 30 מאי 2022, במעמד הצדדים.

לימור ביבי, שופטת

טלי חיימוביץ, שופטת

גלעד נויטל, שופט,
אב"ד נשיא